

**Bestemmingsplan
Opwaardering ontsluiting Koningslust**

Gemeente Peel en Maas

PLANGROEP HEGGEN B.V.

Born, december 2013

Status: vastgesteld
Kenmerk: 11.063
Auteur(s): mr. K. Tielen

Toelichting

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Plangebied	5
1.3	Doel	6
1.4	Geldend planologisch regime	6
2.	Beschrijving bestaande situatie	8
2.1	Ontstaansgeschiedenis	8
2.2	Ruimtelijke structuur	8
3.	Beleid	12
3.1	Inleiding	12
3.2	Ruimtelijk beleid	12
3.2.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	12
3.2.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	13
3.2.3	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006	13
3.2.4	Structuurvisie Buitengebied gemeente Peel en Maas	15
3.3	Verkeers- en vervoersbeleid	15
3.3.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	15
3.3.2	Duurzaam veilig	16
3.4	Waterbeleid	17
3.4.1	Kaderrichtlijn Water	17
3.4.2	Nationaal Bestuursakkoord Water	17
3.4.3	Nationaal Waterplan	18
3.4.4	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006	18
3.4.5	Provinciaal Waterplan 2010-2015	18
3.4.6	Waterbeleid waterschap Peel en Maasvallei	19
3.4.7	Handreiking ruimtelijke plannen Peel en Maas	20
3.5	Cultuurhistorisch beleid	21
3.5.1	Verdrag van Malta en de Wet op de Archeologische monumentenzorg	21
3.5.2	Beleidsplan Archeologie gemeente Peel en Maas	21
4.	Planbeschrijving	24
4.1	Inleiding	24
4.2	Uitgangspunten en doelstellingen	24
4.3	Reconstructieontwerp	24
5.	Randvoorwaarden / Resultaten onderzoeken	28
5.1	Inleiding	28
5.2	Milieu	28
5.2.1	M.e.r.-beoordeling	28
5.2.2	Bodem	28
5.2.3	Geluid	29
5.2.4	Luchtkwaliteit	31
5.2.5	Milieuzonering	32
5.3	Externe veiligheid	32
5.4	Kabels, leidingen en straalpaden	33
5.5	Natuur en landschap	33
5.6	Flora en fauna	34
5.7	Waterhuishouding	35
5.8	Cultuurhistorie en archeologie	38
5.9	Verkeer en parkeren	39
5.10	Economische uitvoerbaarheid	39

6.	Juridische aspecten	40
6.1	Inleiding	40
6.2	Inleidende regels	40
6.3	Bestemmingsregels	41
6.4	Algemene regels	42
6.5	Overgangs- en slotregels	43
7.	Procedure, inspraak en overleg	44
7.1	Procedure	44
7.2	Overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening	44
7.3	Tervisielegging en naar voren brengen zienswijzen ex art. 3.8 Wet Ruimtelijke ordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht	44

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De Provincie Limburg is voornemens om vanuit haar verantwoordelijkheid als wegbeheerder van het provinciale wegennetwerk de bestaande aansluiting N275-N277-N562 te reconstrueren. Het bestaande knooppunt, dat even ten oosten van de kern Koningslust is gelegen, bestaat uit een ongelijkvloerse kruising (viaduct), waarbij de uitwisseling van het verkeer gedeeltelijk plaatsvindt via een zogenaamde 'Haarlemmermeeroplossing'. Dit wil zeggen dat enkele toe- en afritten tussen de diverse wegen in het verlengde zijn gelegen van de rijrichting op de betreffende wegvakken.

In het verleden bestonden er concrete plannen de N277 Middenpeelweg te verbreden tot een stroomweg (autosnelweg) met ongelijkvloerse kruisingen. Om deze reden is de aansluiting N277 - N275 thans vormgegeven als een ongelijkvloers kruispunt. De opwaardering van de N277 tot stroomweg heeft echter nooit plaatsgevonden, en de N277 is door de jaren heen aangepast tot een provinciale gebiedsontsluitingsweg met een maximumsnelheid van 80 km/uur. De N275 en N562 betreffen eveneens gebiedsontsluitingswegen met een maximumsnelheid van 80 km/uur. De huidige vormgeving van het knooppunt voldoet dan ook niet aan de geldende verkeerskundige inzichten en het beleid met betrekking tot de inrichting van provinciale wegen. Om de kruising van de genoemde wegen in te richten volgens de huidige verkeerskundige inzichten dient het bestaande viaduct tussen de N277 en de N275 te worden verwijderd en te worden vervangen door een rotonde met een diameter van ca. 60 meter. Dit houdt onder andere in dat de bestaande toe- en afritten van de N277 komen te vervallen. Het tracé van de N562 zal gedeeltelijk moeten worden verlegd om als vierde poot op de rotonde te worden aangesloten.

De door de Provincie Limburg voorgenomen aanpak van het kruisingsvlak biedt mogelijkheden voor de gemeente Peel en Maas om de bestaande ontsluitingsstructuur van de kern Koningslust te verbeteren. In de huidige situatie vindt veel autoverkeer van en naar deze kern plaats via een parallelweg welke is gelegen ten noorden van de N275 en ten westen van de toerit N277-N275 / N562. Deze parallelweg doorsnijdt de toe- en afritten van de N277 middels een aantal steriele oversteken. De steriele oversteken op de toe- en afritten van de N277 zijn vanuit de huidige verkeerskundige inzichten gezien eveneens onwenselijk.

Gelet op bovenstaande is de gemeente Peel en Maas voornemens de ontsluitingsstructuur van de kern Koningslust op te waarderen. De bestaande toerit N277 - N275 / N562 zal worden omgebouwd tot een erftoegangsweg en als 5de poot worden aangesloten op de rotonde. Richting Koningslust zal deze nieuwe erftoegangsweg overgaan in de bestaande Koningstraat. De huidige parallelweg ten westen van deze toerit zal worden aangepast tot een fietspad, dat de nieuwe ontsluitingsweg over de gehele lengte zal begeleiden. Ten zuiden van de Koningstraat zal derhalve een nieuw fietspad worden aangelegd.

De voorgenomen infrastructurele werken ten behoeve van de opwaardering van de ontsluiting van Koningslust zijn voor het overgrote deel passend binnen de vigerende bestemmingen uit het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'. Dit geldt echter niet voor de beoogde aanleg van het nieuwe fietspad ten zuiden van de Koningstraat. Het planvoornemen kan derhalve pas gerealiseerd worden nadat ter plaatse van (een deel van) het reconstructietracé het bestaande bestemmingsplan is herzien.

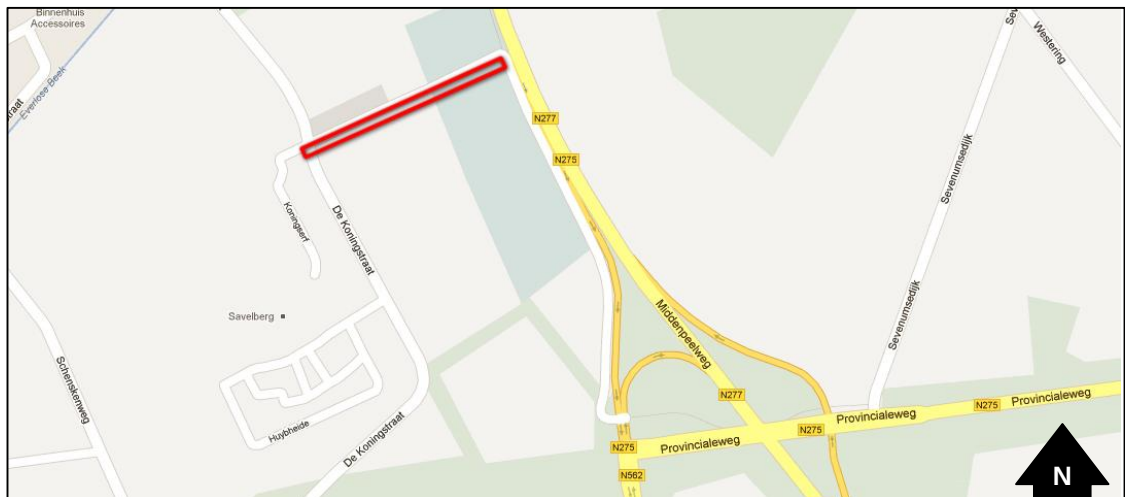
Onderhavig bestemmingsplan beoogt de planologisch-juridische basis te bieden voor de voorgenomen werkzaamheden, voor zover het de opwaardering van de ontsluitingsstructuur van Koningslust betreft. Ten behoeve van de reconstructie van de aansluiting N275-N277-N562, welke evenmin geheel passend is binnen de regels van het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas', zal een separate planologische procedure worden doorlopen.

De achtergronden en programmatische uitgangspunten van het planvoornemen, alsmede de verschillende randvoorwaarden waarmee bij de voorgenomen ontwikkelingen rekening dient te worden gehouden, zullen in de volgende hoofdstukken van deze plantoelichting nader worden toegelicht.

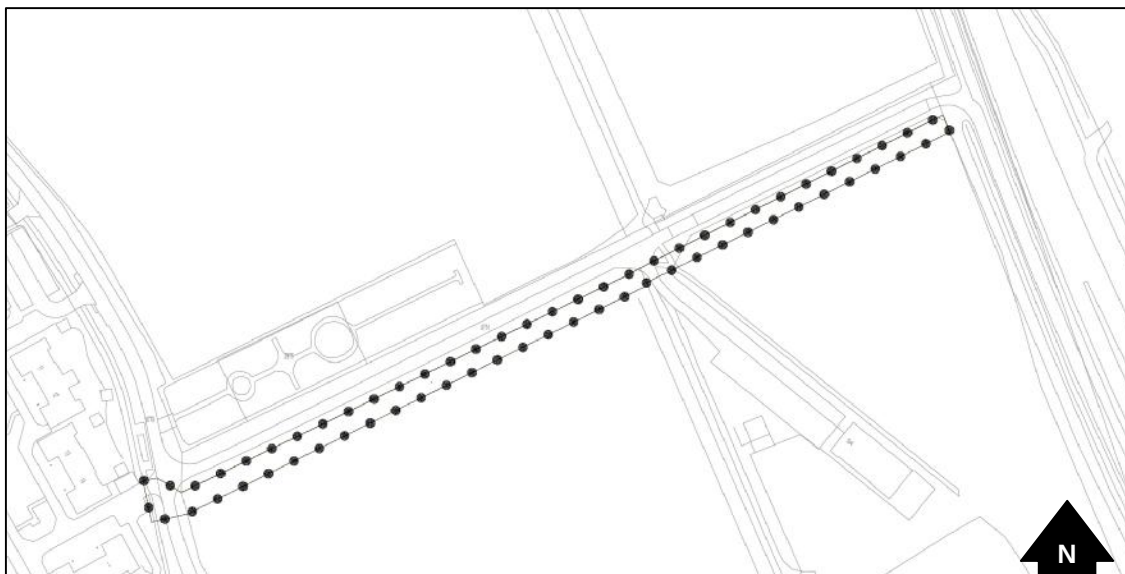
1.2 Plangebied

Het plangebied is ten oosten van de kern Koningslust gelegen, in het buitengebied van de gemeente Peel en Maas, en bestaat uit het toekomstige ruimtebeslag van het beoogde fietspad met bijbehorende berm langs de Koningstraat, voor zover deze in oost-westelijke richting parallel gelegen is aan De Remer (ten noorden van het plangebied).

In figuur 1.1 is de topografische ligging van het plangebied weergegeven. Figuur 1.2 behelst een uitsnede van de Grootchalige Basiskaart Nederland (GBKN), waarop de planbegrenzing is aangeduid. In hoofdstuk 2 is een nadere beschrijving van het plangebied en zijn omgeving opgenomen.

Figuur 1.1: topografische ligging plangebied

Figuur 1.2: begrenzing plangebied aangegeven op de Grootchalige Basiskaart Nederland

1.3 Doel

Voorliggend bestemmingsplan, waarmee een deel van het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' wordt herzien (zie ook de volgende paragraaf 1.4), heeft een duidelijk ontwikkelingsgericht karakter. Het plan is erop gericht de planologisch-juridische basis te bieden voor de realisatie van een concreet reconstructieontwerp. Onderhavig bestemmingsplan kan dan ook worden getypeerd als een gedetailleerd bestemmingsplan met een beperkte flexibiliteit. De gedetailleerde bestemmingswijze draagt zorg voor het stellen van de condities waaraan de in het plangebied voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen moeten voldoen. Daarmee wordt tegemoet gekomen aan de behoefte aan rechtszekerheid voor mogelijke belanghebbenden. Verder is in voorliggend bestemmingsplan met het oog op de kenbaarheid en toepasbaarheid van de planregels zo veel mogelijk aangesloten bij de algemene regels en flexibiliteitsmogelijkheden welke zijn opgenomen in het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'.

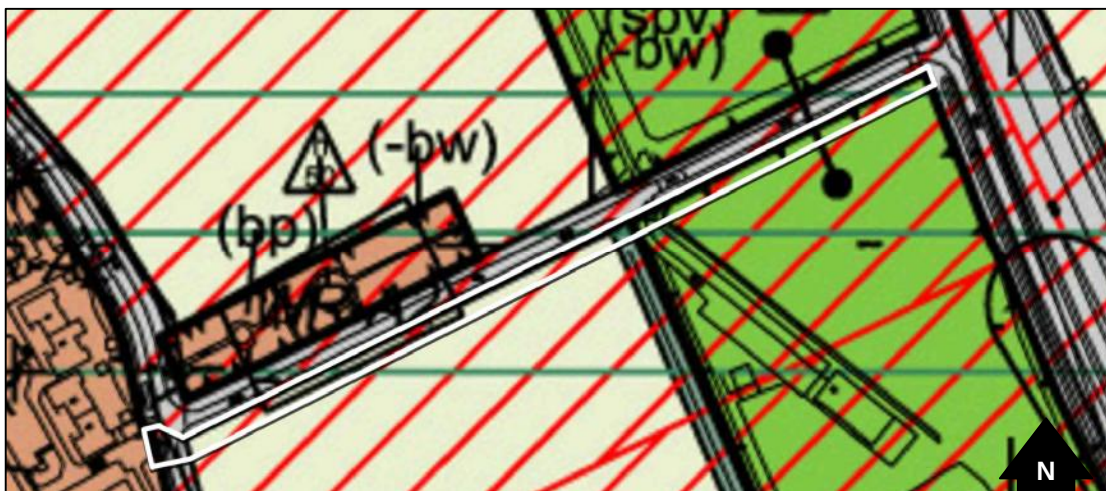
Onderhavig bestemmingsplan 'Opwaardering ontsluiting Koningslust' bestaat naast deze plantoelichting uit de volgende stukken:

- § de dataset met kenmerk NL.IMRO.1894.BPL0077-VG01, welke ten behoeve van de digitale uitwisselbaarheid van voorliggend plan is opgebouwd conform de RO standaarden 2012;
- § de analoge planverbeelding;
- § de planregels.

Deze plantoelichting is als volgt opgebouwd: hoofdstuk 2 bevat een ruimtelijke inventarisatie en analyse van het plangebied. In hoofdstuk 3 wordt het relevante Rijksbeleid, provinciaal beleid en gemeentelijk beleid behandeld. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 het plan beschreven (uitgangspunten en programma). In hoofdstuk 5 komen de verschillende randvoorwaarden en ten behoeve van het plan uitgevoerde onderzoeken aan bod. Hoofdstuk 6 bevat een toelichting op de juridische opzet van het bestemmingsplan. In hoofdstuk 7 worden ten slotte de te volgen procedure en de resultaten van de inspraak- en overlegmomenten beschreven.

1.4 Geldend planologisch regime (bestemmingsplan)

De gronden waarop het planvoornemen betrekking heeft, zijn zoals aangegeven in de voorgaande paragraaf gelegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de raad van de gemeente Peel en Maas op 5 februari 2013.

Figuur 1.3: uitsnede planverbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'

In figuur 1.3 is een uitsnede van de planverbeelding van het vigerende bestemmingsplan opgenomen, waarop de begrenzing van onderhavig bestemmingsplan is aangeduid. Uit deze afbeelding blijkt dat in de huidige situatie de betreffende gronden zijn bestemd voor 'Agrarisch', 'Maatschappelijk (functieaanduiding 'zorginstelling)', 'Sport' (functieaanduiding 'sportveld') en 'Verkeer'. Als gevolg van de voorgenomen ontwikkeling zullen delen van het vigerende bestemmingsplan worden herbestemd ten behoeve van de realisatie van de nieuwe infrastructurele werken (i.c.: een fietspad)

BESTEMMING 'AGRARISCH' (ARTIKEL 3)

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor bedrijfsmatig en hobbymatig agrarisch gebruik, extensief dagrecreatief medegebruik, paden- en ontsluitingsvoorzieningen en boven- en/of ondergrondse waterhuishoudkundige voorzieningen.

De herinrichting van deze gronden tot het openbaar gebied en het gebruik ten behoeve van de aanleg van nieuwe infrastructurele werken (verkeersvoorzieningen) is niet toegestaan volgens de doeleindenomschrijving van deze bestemming.

BESTEMMING 'MAATSCHAPPELIJK' (ARTIKEL 17)

De ter plaatse van de aanduiding 'zorginstelling' voor 'Maatschappelijk' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor een zorginstelling, met de daaraan ondergeschikte groenvoorzieningen, tuinen, erven en terreinen, paden, wegen, ontsluitings- en parkeervoorzieningen en waterhuishoudkundige voorzieningen.

De herinrichting van deze gronden tot het openbaar gebied en het gebruik ten behoeve van de aanleg van nieuwe infrastructurele werken (verkeersvoorzieningen) is niet toegestaan volgens de doeleindenomschrijving van deze bestemming.

BESTEMMING 'SPORT' (ARTIKEL 23)

De ter plaatse van de aanduiding 'sportveld' voor 'Sport' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor sportvelden en de daarbij behorende voorzieningen, met daaraan ondergeschikte horeca, tuinen, erven en terreinen, paden, wegen, ontsluitings- en parkeervoorzieningen, en waterhuishoudkundige voorzieningen.

De herinrichting van deze gronden tot het openbaar gebied en het gebruik ten behoeve van de aanleg van nieuwe infrastructurele werken (verkeersvoorzieningen) is niet toegestaan volgens de doeleindenomschrijving van deze bestemming.

BESTEMMING 'VERKEER' (ARTIKEL 24)

De voor 'Verkeer' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor wegen, straten en paden met hoofdzakelijk een verkeersfunctie, voet- en rijwielpaden, groenvoorzieningen, (waaronder bermen en beplanting), nutsvoorzieningen, kunstwerken en waterlopen en waterpartijen.

Het middels onderhavig bestemmingplan beoogde gebruik van deze gronden is overeenkomstig de bovengenoemde doeleindenomschrijving.

RESUMÉ

De voorgenomen opwaardering van de ontsluiting van de kern Koningslust en de hiermee gepaard gaande ingrepen in de (bestaande) verkeersinfrastructuur zijn zoals hierboven aangegeven strijdig met een aantal bestemmingen uit het vigerende bestemmingsplan. Het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' bevat geen wijzigings- of afwijkmogelijkheden met gebruikmaking waarvan de gewenste ontwikkelingen volledig kunnen worden gerealiseerd. Ten behoeve van het planvoornemen zal derhalve een nieuw bestemmingsplan moeten worden vastgesteld.

2 BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE

2.1 Ontstaansgeschiedenis

Uit het historisch bodemonderzoek¹ dat ten behoeve van onderhavig bestemmingsplan is uitgevoerd (zie verder paragraaf 5.2.2) blijkt dat volgens historisch kaartmateriaal het plangebied omstreeks 1895 al deels in gebruik was als onverharde weg. Op kaartmateriaal uit 1958 is het noordwestelijk deel van het plangebied in gebruik als half verharde weg. Vanaf 1967 is de weg ten oosten van het plangebied verhard. Sinds circa 1979 bevindt zich direct ten oosten van het plangebied een ventweg en is ten zuidoosten van het plangebied een verkeersknooppunt ontwikkeld. Sindsdien is het gebruik van het plangebied niet meer veranderd.

2.2 Ruimtelijke structuur

In paragraaf 1.2 is beschreven dat het plangebied van onderhavig bestemmingsplan (grotendeels) wordt gevormd door het toekomstige ruimtebeslag van de bermen en het beoogde fietspad langs de Koningstraat, voor zover deze in oost-westelijke richting parallel gelegen is aan De Remer (ten noorden van het plangebied).

Het ruimtegebruik in het plangebied bestaat dan ook in de eerste plaats uit de voornoemde weg, inclusief de bijbehorende wegbermen. Daarnaast zullen delen van enkele aangrenzende percelen worden heringericht ten behoeve van de toekomstige verkeersfunctie. Dit betreft smalle stroken behorende tot de ten zuiden van de Koningstraat gelegen sportpark 'De Lust' en het aangrenzend agrarisch bouwland, alsmede een klein deel van het perceel van de nabijgelegen zorginstelling Daelzicht (locatie Koningserf).

Figuur 2.1: Luchtfoto plangebied

De Koningstraat bestaat momenteel ter hoogte van het plangebied uit een rijweg van ca. 4,20 m. Op deze rijweg zijn in de huidige situatie geen wegmarkeringen aangebracht. Het betreffende wegvak wordt aan beide zijden begeleid door (forse) loofbomenrijen. Er is

¹ Econsultancy (februari 2013), *Verkennd bodemonderzoek Ontsluitingsweg N277-N275-N562 te Koningslust in de gemeente Peel en Maas (rapportnr. 12122044)*. Swalmen.

derhalve sprake van een duidelijke laanstructuur. In de noordoostelijke hoek van het plangebied sluit het fietspad langs de westelijke zijde van de N277 aan op de Koningstraat. Zoals aangegeven bevinden zich ten zuiden van het wegvak sportvelden en agrarisch bouwland. Ten noorden van het plangebied bevinden zich eveneens sportvelden, agrarisch bouwland, alsmede een begraafplaats. Direct ten westen van het plangebied is ten slotte een woongelegenheid van zorgaanbieder Daelzicht gelegen. Ter plaatse van deze woongelegenheid wordt op kleine schaal intramurale zorg verleend. Een klein deel van de huidige kadastrale eigendom van Daelzicht (gelegen ten oosten van de huidige haag welke het parkeerterrein afscheidt van het openbaar gebied) zal worden heringericht als fietspad. In onderstaande figuren zijn enkele foto's van het plangebied en zijn omgeving opgenomen.

Figuur 2.2: Het te reconstrueren deel van de Koningstraat, gezien in oostelijke richting

Figuur 2.3: De Koningstraat gezien in zuidelijke richting, met rechts de aansluiting Koningserf (locatie Daelzicht)

Figuur 2.4: de noordoostelijke hoek van het plangebied: de Koningstraat gezien in westelijke richting

De wijdere omgeving van het plangebied heeft hoofdzakelijk een landelijk en agrarisch karakter. Het grondgebruik in deze omgeving bestaat dan ook voornamelijk uit agrarische bouwlanden met bijbehorende bedrijfbebouwing en bosschages. Het landelijke karakter van de omgeving van het plangebied zal als gevolg van de voorgenomen opwaardering van de ontsluiting van Koningslust niet wijzigen.

3 BELEID

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de verschillende ten aanzien van het planvoornemen relevante beleidsaspecten behandeld. Dit betreft zowel het beleid van centrale als decentrale overheidslagen. Het beleid van het Rijk en de Provincie vormt het raamwerk waarbinnen het regionaal en gemeentelijk beleid gestalte heeft gekregen. De verschillende beleidsstukken tezamen behelzen het beleidskader waarbinnen voorliggend bestemmingsplan moet passen.

Het relevante beleid zal per beleidsthema worden beschreven. Deze thematische benadering betekent dat bepaalde beleidsstukken, zoals de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, meerdere keren aan bod zullen komen. Achtereenvolgens wordt het relevante (algemene) ruimtelijke beleid, verkeers- en vervoersbeleid, waterbeleid, en cultuurhistorisch beleid behandeld.

3.2 Ruimtelijk beleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SIVR, opgesteld door het ministerie van Infrastructuur en Milieu) behelst een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in Nederland en vormt de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. De SIVR vervangt verschillende beleidsdocumenten, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving.

In de Structuurvisie stelt het Rijk heldere ambities voor Nederland in 2040, welke inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen. Het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid wordt ingezet voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Ten aanzien van deze opgaven zijn drie hoofddoelen geformuleerd:

- § het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- § het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- § het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving, waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Naast de drie hoofddoelen voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland is het Rijk verantwoordelijk voor een goed systeem van ruimtelijke ordening. Om een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen, wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt en mocht nieuwbouw echt nodig zijn, dan altijd zorgen voor een optimale inpassing en multimodale bereikbaarheid.

Het Rijk brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat (burgers en bedrijven) en laat meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij...'). Dit betekent minder nationale belangen en eenvoudigere regelgeving. Wanneer rijksdoelen en nationale belangen raken aan regionale opgaven, vraagt dit echter om een heldere taakverdeling en samenwerkingsafspraken tussen de betrokken overheden. Een rijksverantwoordelijkheid kan bijvoorbeeld aan de orde zijn indien een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Rijksverantwoordelijkheden zijn in voorliggend plan niet in het geding.

Bestemmingsplannen zullen door het Rijk niet (tijdens de vaststellingsprocedure) worden getoetst op een correcte doorwerking van nationale ruimtelijke belangen. Wel zal het Rijk door middel van systeem- of themagerichte onderzoeken achteraf nagaan of bestemmingsplannen aan nationale wet- en regelgeving voldoen.

Zoals aangegeven is de Nota Mobiliteit, waarin tot voor kort de hoofdlijnen van het nationale verkeers- en vervoersbeleid waren vastgelegd, door de SVIR vervangen. In bijlage 6 van de SVIR is echter opgenomen dat enkele essentiële beleidsbeslissingen uit de Nota Mobiliteit (gewijzigd) van kracht blijven. Deze onderwerpen moeten op grond van de Planwet verkeer en vervoer worden uitgewerkt in decentrale plannen. In paragraaf 3.3 (Verkeers- en vervoersbeleid) wordt dieper op dit onderdeel van de SVIR ingegaan.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden.

Voor de nationale belangen die kaderstellend zijn voor besluiten van gemeenten zijn in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) regels opgenomen die direct het bestemmingsplan en daarmee gelijk te stellen besluiten betreffen. Zij strekken ertoe dat de nationale ruimtelijke afweging, die door het kabinet in samenspraak met de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal is gemaakt, bij besluitvorming over bestemmingsplannen wordt gerespecteerd.

Onderwerpen waarvoor het Rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken.

In oktober 2012 is het besluit aangevuld met bepalingen omtrent de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer.

Op termijn zal ook het onderwerp duurzame verstedelijking in regelgeving worden opgenomen.

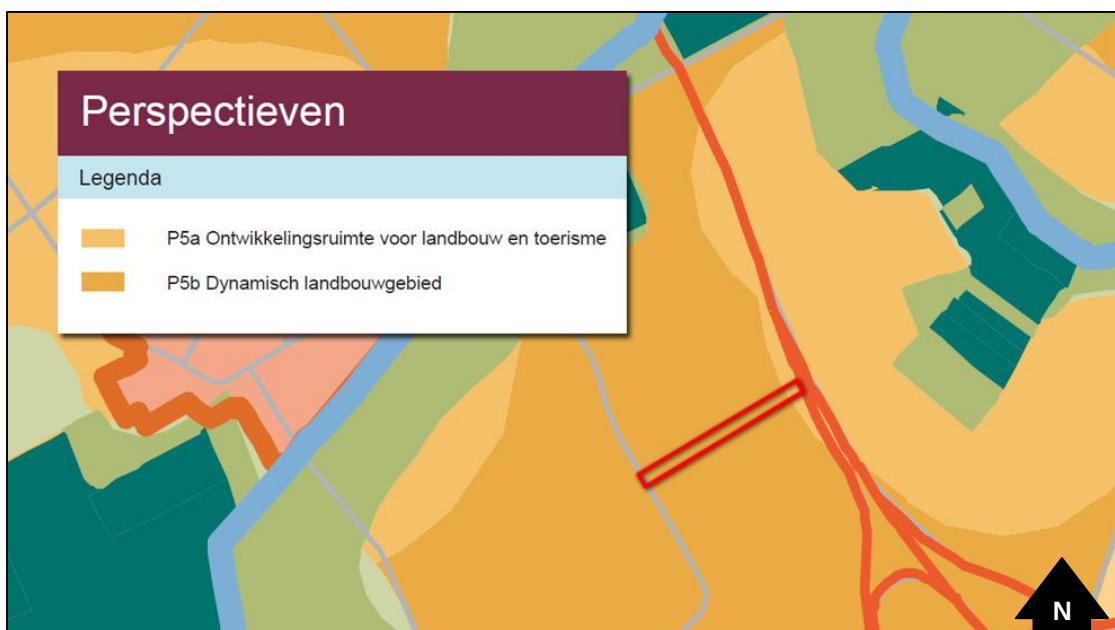
Op onderhavig bestemmingsplan zijn geen van deze belangen van toepassing.

3.2.3 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (POL2006, laatst geactualiseerd in 2011) behelst, als integraal plan, het streekplan, het waterhuishoudingplan en het milieubeleidsplan van de Provincie Limburg. Tevens bevat het de hoofdlijnen van het provinciaal verkeers- en vervoersbeleid en vormt het een economisch beleidskader op hoofdlijnen, voor zover het de fysieke elementen daarvan betreft. Tot slot vormt het POL2006 een welzijnsplan op hoofdlijnen, voor zover het de fysieke aspecten van zorg, cultuur en sociale ontwikkeling betreft.

Het POL2006 is sinds de vaststelling in 2006 waar nodig geactualiseerd. De meest recente actualisatie stamt uit 2011. De tussentijds verschenen POL-aanvullingen en herzieningen zijn opgenomen in de tekst en op de kaartbeelden verwerkt.

Hoofddoel van het provinciale omgevingsbeleid is het tot stand brengen van de kwaliteitsregio Limburg: een regio die de kwaliteit van leven en leren, en van wonen en werken centraal stelt en die stevig is ingebed in internationaal verband. Zowel ondergrond (bodem, water), netwerken (wegen, spoorwegen, waterwegen, leidingen) als ruimtegebruikspatroon (wonen, werken, voorzieningen, landbouw, natuur) zijn bepalend voor de kwaliteiten en ontwikkelingsmogelijkheden van de provincie. Zij vormen de basis voor een gebiedsgerichte aanpak. In deze aanpak worden verschillende beleidsniveaus onderscheiden: stedelijke gebieden naast landelijke gebieden, en daarop voortbordurend een gedetailleerder onderscheid tussen diverse beleidsperspectieven. Op de POL2006 perspectievenkaart (kaart 1, zie ook figuur 3.1) is het plangebied gelegen in de beleidsperspectieven P5a 'Ontwikkelingsruimte voor landbouw en toerisme' en P5b 'Dynamisch landbouwgebied'. In onderstaand overzicht wordt het provinciaal beleid ten aanzien van deze perspectieven kort toegelicht.

Figuur 3.1: Uitsnede POL2006 kaart 1: perspectieven

P5a ONTWIKKELINGSRUIMTE VOOR LANDBOUW EN TOERISME (P5a)

Het perspectief P5a 'Ontwikkelingsruimte landbouw en toerisme' omvat gebieden met een overwegend landbouwkundig karakter in Noord en Midden Limburg waarbij plaatselijk ook omgevingskwaliteiten aan de orde kunnen zijn. Soms gaat het om oude bouwlanden, waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel-, wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en landschappelijke openheid. Andere kwaliteiten die hier kunnen voorkomen zijn stiltegebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, hydrologische bufferzones rondom natte natuurgebieden of leefgebied voor ganzen en weidevogels. De concentratiegebieden glastuinbouw, de projectvestigingen glastuinbouw en de landbouwontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij vormen een aparte subcategorie binnen P5: 'Dynamisch landbouwgebied'.

P5b DYNAMISCH LANDBOUWGEBIED

In het perspectief P5b wordt ernaar gestreefd om de niet-grondgebonden landbouw, gelegen in Noord- en Midden Limburg te concentreren. Het betreft de concentratiegebieden en projectvestigingsgebieden voor de glastuinbouw en de landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij en combinaties daarvan. Hier wordt de ruimte geboden voor een duurzame, optimale ontwikkeling van deze vormen van landbouw. Een goede landschappelijke inpassing van het betreffende concentratiegebied glastuinbouw of landbouwontwikkelingsgebied en bescherming van de aanwezige omgevingskwaliteiten

gelden daarbij als randvoorwaarden, net als het bereiken van een basiskwaliteit voor milieu en water. Dit vraagt de nodige aandacht gezien het intensieve karakter van de ontwikkelingen.

CONCLUDEREND

De beoogde reconstructie belemmert het bereiken van een goede basiskwaliteit voor milieu en water niet. Daarnaast doet het planvoornemen niet af aan de beleidsdoelstellingen zoals deze ten aanzien van de bovengenoemde perspectieven gelden. De voorgenomen reconstructie / opwaardering van de ontsluitingsweg naar Koningslust zal bijdragen aan de verbetering van de verkeersveiligheid ter plaatse en aan een verbetering van de bereikbaarheid van de in de omgeving gelegen kernen. De ligging van het reconstructietracé in de perspectieven 'Ontwikkelingsruimte landbouw en toerisme' en 'Dynamisch landbouwgebied' vormt daarom geen verdere randvoorwaarde ten aanzien van de middelen onderhavig plan voorgenomen ontwikkelingen.

3.2.4 Structuurvisie Buitengebied gemeente Peel en Maas.

De 'Structuurvisie Buitengebied gemeente Peel en Maas' heeft als beleidsmatige basis gediend voor het recent vastgestelde bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'. In de structuurvisie is het beleid dat ten grondslag lag aan het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' samengebracht. Dit betrof voor het overgrote gedeelte bestaand beleid, met enkele aanvullingen en uitwerkingen.

Onderdeel van de structuurvisie is het 'Structuurplan Buitengebied Peel en Maas 2008': reeds in 2007 is door de voormalige gemeente Helden, Kessel, Maasbree en Meijel (welke per 1 januari 2010 de gemeente Peel en Maas vormen) een plan van aanpak vastgesteld ten aanzien van de totstandkoming van het nieuwe (gezamenlijke) bestemmingsplan voor het buitengebied. Voorafgaand aan, en ten behoeve van dit nieuwe bestemmingsplan is het 'Structuurplan buitengebied Peel en Maas' opgesteld.

In het structuurplan wordt opgemerkt dat er voor de gemeente de komende jaren geen structuuropgave ligt. Het accent ligt op verbeteringen in de bestaande structuur, bijvoorbeeld op het vlak van herinrichting van profielen, verbeteren van aansluitingen en bewegwijzering.

Middels de opwaardering van de bestaande ontsluitingsweg naar Koningslust beoogt de gemeente Peel en Maas de verkeersveiligheid ter plaatse van de bestaande ontsluiting te verhogen. De bestaande verkeersstructuur wordt derhalve verbeterd. Als zodanig is onderhavig bestemmingsplan passend binnen de beleidsuitgangspunten zoals verwoord in de Structuurvisie Buitengebied.

3.3 Verkeers- en vervoerbeleid

3.3.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In het mobiliteitssysteem van Nederland, zoals verwoord in de SVIR, zet het Rijk de gebruiker centraal. Het Rijk wil samen met de decentrale overheden werken aan een robuust en samenhangend mobiliteitssysteem. Robuustheid en samenhang, met inzet van alle beschikbare modaliteiten, zijn noodzakelijk om een goede bereikbaarheid te kunnen garanderen. Het regionale en nationale mobiliteitssysteem hangen nauw met elkaar samen en een goede aansluiting tussen de verschillende systemen is van belang. De decentrale overheden zijn verantwoordelijk voor het regionale mobiliteitssysteem waarin ook langzaam en recreatief verkeer een volwaardige plaats hebben. Decentrale overheden dienen, op basis van beschikbare middelen en instrumenten, in hun provinciale, regionale en gemeentelijke verkeers- en vervoersplannen aan te geven welke bijdragen zij leveren aan de uitvoering van de SVIR voor de planperiode 2020/2028.

In bijlage 6 van de SVIR zijn de essentiële beleidsbeslissingen uit de vroegere Nota Mobiliteit opgenomen, welke in geactualiseerde vorm ook onder de SVIR van kracht blijven. Met betrekking tot voorliggend bestemmingsplan zijn met name de beleidsbeslissingen ten aanzien van het aspect verkeersveiligheid van belang.

VERKEERSVEILIGHEID OP DE WEG

Het nationale doel is een permanente verbetering van de verkeersveiligheid door reductie van het aantal verkeersdoden en ernstige verkeersgewonden. Het nationale doel is:

- § een reductie van het aantal verkeersdoden tot maximaal 500 in 2020;
- § een reductie van het aantal ernstig verkeersgewonden tot maximaal 10.600 in 2020;
- § behoud van een plaats in de top vier van de Europese Unie.

De registratie van verkeersdoden en ernstig verkeersgewonden blijft op een voldoende niveau gehandhaafd.

De nationale doelstelling werkt voor alle betrokken decentrale overheden in gelijke mate door in provinciale en regionale doelstellingen, zodat alle betrokken decentrale overheden de aantallen met eenzelfde percentage terugbrengen als het nationale doel voor 2020. De betrokken decentrale overheden werken deze doelen met bestuurlijke en maatschappelijke partners uit in provinciale en regionale maatregelpakketten die zowel maatregelen op het gebied van gedrag als voertuig als op het gebied van infrastructuur bevatten.

Voorliggend plan, dat in hoofdzaak tot doel heeft de verkeersveiligheid voor het autoverkeer ter plaatse van de ontsluitingsweg richting Koningslust te verbeteren, draagt bij aan de realisatie van deze algemene doelstellingen.

3.3.2 Duurzaam veilig

Om het hoofd te kunnen bieden aan de hoeveelheid ongevallen in het Nederlandse verkeer hebben het Rijk, de provincies, de gemeenten en de waterschappen in 1997 samen het principe Duurzaam Veilig geïntroduceerd. Dit principe rust op een aantal kenmerken:

- § een omgeving die qua infrastructuur aangepast is aan de beperking van de menselijke vermogens;
- § voertuigen die voorzien zijn van middelen om de taken van mensen te vereenvoudigen en die geconstrueerd zijn om de kwetsbare mens zo goed mogelijk te beschermen;
- § verkeersdeelnemers die adequaat worden opgeleid en geïnformeerd.

Voor de infrastructuur wordt een duidelijke driedeling gemaakt in de typen wegen:

- § erftoegangsweg met een wettelijke maximumsnelheid van 60 km/u, geen rijbaanscheiding, gemengd gebruik met fietsers en langzaam verkeer, gelijkvloerse aansluitingen en de mogelijkheid voor fysieke snelheidsremmende maatregelen;
- § gebiedsontsluitingswegen met een wettelijke maximumsnelheid van 80 km/u, een duidelijke rijbaanindeling, gescheiden gebruik voor fietsers en langzaam verkeer, met ongelijkvloerse of snelheidsgeremde ongelijkvloerse aansluitingen;
- § stroomwegen met een wettelijke maximumsnelheid van 100 of 120 km/u, een duidelijke fysiek gescheiden rijbaanindeling, gescheiden gebruik voor fietsers en langzaam verkeer met alleen ongelijkvloerse aansluitingen.

Bij het reconstructieontwerp van de op te waarderen ontsluitingsweg is aangesloten bij de ontwerpprincipes van Duurzaam Veilig.

3.4 Waterbeleid

3.4.1 Kaderrichtlijn Water

De Kaderrichtlijn Water (KRW) is een Europese richtlijn die tot doel heeft duurzame en robuuste watersystemen te beschermen en te ontwikkelen. Daarbij is het Europees beleid op zowel oppervlaktewater als grondwater gericht. De KRW gaat uit van het standstill-principe: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater mag vanaf 2000 niet verslechteren. Andere belangrijke uitgangspunten uit de KRW zijn een brongerichte aanpak en het 'vervuiler betaalt' principe. De KRW beoogt vanuit een stroomgebiedbenadering te komen tot:

- § het bereiken van een verhoogde bescherming en verbetering van het aquatisch milieu;
- § bevorderen van een duurzaam gebruik van water;
- § geleidelijke vermindering van de vervuiling van het grondwater en preventieve maatregelen;
- § afzwakking gevolgen van overstroming en droogte;
- § harmonisatie van Europese waterwetgeving.

Als concrete uitwerking van de Kaderrichtlijn water heeft de Ministerraad op 27 november 2009 de stroomgebiedbeheersplannen 2009-2015 van Eems, Maas, Rijndelta (Nederlandse deel) en Schelde definitief vastgesteld. Op verschillende bestuursniveaus is echter reeds in een eerder stadium al gestart met het invulling geven aan de in de Kaderrichtlijn Water verwoorde uitgangspunten.

3.4.2 Nationaal Bestuursakkoord Water

In 2003 hebben het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten het Nationaal bestuursakkoord water afgesloten. In het Nationaal bestuursakkoord water is het Waterbeleid 21ste eeuw (WB21) vastgelegd. Het beleid is gericht op het op orde brengen en houden van watersystemen in Nederland, ter voorkoming van wateroverlast (mede als gevolg van voorspelde klimaatveranderingen). Water is een belangrijk ordenend principe, dat een sturend element vormt bij de inrichting van de ruimte: water moet de ruimte krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. Dat is de kern van het Waterbeleid 21ste eeuw. Het water de ruimte geven betekent dat in het landschap en in de stad ruimte gemaakt wordt om water op te slaan. Met de actualisaties van het Nationaal Bestuursakkoord Water in 2008 en 2011 hebben de verschillende betrokken partijen nogmaals het belang van samenwerking in het kader van duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer onderstreept.

Een zwaarwegend uitgangspunt hierbij is dat afvoer- en andere waterhuishoudkundige problemen niet mogen worden afgewenteld: niet op bestuurlijk niveau, niet op financieel niveau en niet op geografisch niveau. De verschillende partijen hebben in het bestuursakkoord derhalve gekozen voor een strategie welke uitgaat van het principe dat overtollig water wordt opgevangen waar dit ontstaat. Water dient derhalve niet langer zo snel mogelijk te worden afgevoerd, maar zo lang mogelijk ter plaatse te worden vastgehouden, bijvoorbeeld door middel van infiltratie in de bodem. Door het water zo lang mogelijk vast te houden wordt tevens verdroging voorkomen. Pas als het niet anders kan, mag water worden afgevoerd.

In het akkoord is verder opgenomen dat in de toelichting van ruimtelijke plannen een waterparagraaf moet worden opgenomen, waarin de gepleegde afwegingen in het kader van de watertoets worden vastgelegd.

3.4.3 Nationaal Waterplan

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie. Het Nationaal Waterplan pleit daarom voor meer samenhang tussen het beleid voor water, ruimtelijke ordening en milieu, gericht op de verschillende belangen zoals veiligheid, landbouw, natuur, drinkwatervoorziening, transport, recreatie en visserij, daarbij ruimte scheppend voor gebiedsgericht maatwerk.

In het Nationaal Waterplan wordt op hoofdlijnen aangegeven welk waterbeleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 wenst te voeren om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Hierbij richt het Nationaal Waterplan zich op diverse vormen van gebruik van water, waarbij de bescherming tegen overstromingen en het voorhanden hebben van voldoende en schoon water een belangrijke plaats innemen. In de afgelopen eeuwen is door de verschillende gebruiksfuncties veel ruimte aan de rivieren ontnomen, met als gevolg dat de rivieren zijn ingeklemd tussen de dijken, die steeds hoger zijn gemaakt. Door de bevolkingsontwikkeling en economische groei zijn de te beschermen waarden sterk toegenomen.

Het plangebied is gelegen binnen het deel van Nederland dat wordt omschreven als Hoog Nederland. Hoog Nederland omvat grofweg de zandgronden van Drenthe, Overijssel, Gelderland, Utrecht, Noord-Brabant en Limburg. Hoog Nederland is grotendeels vrij afwaterend, dat wil zeggen dat het water onder vrij verval naar de rivieren en de zee stroomt. Vanwege de hogere ligging is het van nature het droge deel van het land. De hoge gronden zijn vooral aangewezen op het vasthouden van gebiedseigen water. Beleidsmatig wordt derhalve onder andere gestreefd naar een herstel van de sponswerking van de hoge gronden om watertekorten te voorkomen en wateroverlast te beperken. Provincies en waterschappen dienen de (grond)watersystemen op orde te brengen volgens de afspraken van het Nationaal Bestuursakkoord Water.

3.4.4 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006

De Provincie Limburg heeft in het POL2006 invulling gegeven aan de eerder genoemde doelstellingen door te streven naar een maximale afkoppeling van regenwater, binnen de grenzen van doelmatigheid. Afkoppelen van regenwater betekent dat regenwater dient te worden gescheiden van afvalwater en zoveel mogelijk moet worden vastgehouden en geïnfiltreerd in het gebied waarin het valt. Afkoppeling voorkomt onnodige belasting van riool en waterzuiveringsinstallaties. Daarnaast vermindert afkoppeling de overstort van vuil rioolwater op het oppervlaktewater en kan het een bijdrage leveren aan het herstel van een natuurlijk functionerend watersysteem.

In het POL2006 is aangegeven dat bij nieuwbouwprojecten en bij herstructurering of renovatie van bestaande bebouwing het regenwater binnen de grenzen van doelmatigheid maximaal afgekoppeld dient te worden van het riool (droogweerafvoer). De Provincie Limburg, de waterschappen Peel en Maasvallei en Roer en Overmaas en Rijkswaterstaat hebben hiertoe een voorkeurstabel afkoppeling opgesteld. Deze voorkeurstabel is opgenomen in de brochure 'Regenwater schoon naar beek en bodem'². Leidende principes uit deze voorkeurstabel zijn de kwantiteitsstrategie 'vasthouden-bergen-afvoeren', en de kwaliteitsstrategie 'voorkomen-scheiden-zuiveren'.

² Provincie Limburg, e.a. (2006), *Regenwater schoon naar Beek en Bodem*. Maastricht.

3.4.5 Provinciaal Waterplan 2010-2015

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 kan worden aangemerkt als een aanvulling op het waterbeleid zoals verwoord in het POL2006. Doel van deze aanvulling is een actualisatie van het provinciaal waterhuishoudkundig beleid, op basis van sinds de vaststelling van het POL2006 geëvolueerde (internationale) beleidskaders, zoals de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal bestuursakkoord water actueel en de Waterwet. Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 kent een looptijd van 6 jaar, en heeft de status van een regionaal waterplan, zoals omschreven in de Waterwet én een op zichzelf staande structuurvisie op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening.

Belangrijke aanvullingen ten opzichte van POL2006 zijn onder andere:

- § aanduiding van een normering voor regionale wateroverlast (opgave vanuit NBW);
- § aanduiding van grond- en oppervlaktewaterlichamen en concretisering van ecologische en chemische doelen en bijbehorende maatregelen, inclusief fasering;
- § meer programmatische aansturing van te nemen maatregelen door waterschappen en gemeenten, door opname en fasering van maatregelen waarvoor een resultaatsverplichting geldt.

Uit de kaartbijlagen behorende bij het Provinciaal Waterplan blijkt dat het plangebied geen deel uitmaakt van bijzondere ecologische en/of waterhuishoudkundige waarden. Evenmin is het plangebied gelegen binnen een grondwaterwin- of beschermingsgebied, boringsvrije zone of bodembeschermingsgebied.

In het Provinciaal Waterplan 2010-2015 wordt het belang van de watertoets nogmaals onderstreept. De watertoets wordt gebruikt als afwegingskader bij ruimtelijke ingrepen. Modern waterbeheer volgt daarmee niet langer uitsluitend mensgerichte functies en grondgebruik; kennis over watersystemen en de wateropgaven worden zo mede sturend voor ruimtelijke ontwikkelingen.

3.4.6 Waterbeleid waterschap Peel en Maasvallei

Het waterbeleid van het waterschap Peel en Maasvallei is gebaseerd op een drietal belangrijke thema's, te weten:

- § veilige dijken, waarbij wordt beoogd om de inwoners op een realistische manier te beschermen tegen Maashoogwater en goed op te kunnen treden bij calamiteiten;
- § droge voeten en voldoende water, waarbij de ambitie wordt uitgesproken om een optimaal, gebiedsgericht waterpeil te realiseren. Rekening houdend met klimaatveranderingen;
- § schoon water, waarbij wordt beoogd een gezond en veerkrachtig watersysteem te realiseren en te behouden als bijdrage aan een gezonde, veilige en aantrekkelijke leefomgeving.

In het waterbeheerplan 'Orde in water, water in orde' is het beleid van het waterschap Peel en Maasvallei ten aanzien van deze thema's beschreven. In het waterbeheerplan zijn de maatregelen opgenoemd die het waterschap daartoe wenst uit te voeren. Het waterbeheerplan geldt voor de periode 2010 tot en met 2015.

Ten aanzien van de voorgenomen reconstructie zijn geen concrete beleidsdoelen in het waterbeheerplan benoemd. Wel gelden de algemene uitgangspunten die het waterschap ten aanzien van nieuwe plannen hanteert. Deze zijn onder andere opgenomen in de hiervoor reeds aangehaalde brochure 'Regenwater schoon naar beek en bodem' en het 'Praktisch handboek Watertoets'³.

³ Waterschap Peel en Maasvallei (2005), *Praktisch handboek watertoets*. Venlo

Uitgangspunt is dat (nieuwe) verharde oppervlaktes zoveel mogelijk worden afgekoppeld van de bestaande vuilwaterriolering. Hiertoe dienen ruimtelijke plannen zo veel mogelijk te voorzien in een eigen regenwateropvangcapaciteit. De kwantiteitsstrategie 'vasthouden-bergen-afvoeren' is hierbij leidend. Dit betekent dat regenwater bij voorkeur moet worden geïnfiltreerd in het gebied waar het valt. Indien dit niet mogelijk is moet het regenwater worden geborgen, en vertraagd worden afgevoerd op een nabijgelegen oppervlaktewater.

Conform de brochure 'Regenwater schoon naar beek en bodem' en het 'Praktisch handboek Watertoets' moet een infiltratievoorziening worden gedimensioneerd op een bui met een herhalingstijd van ééns in de 10 jaar ($T=10$ (50mm in 27,3 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha). Daarnaast moet in een waterparagraaf een doorkijk worden gegeven naar de gevolgen van een bui met een herhalingstijd van ééns in de 100 jaar ($T=100$ (63 mm in 16,2 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha). Met deze uitgangspunten is in voorliggende watertoets rekening gehouden.

3.4.7 Handreiking ruimtelijke plannen gemeente Peel en Maas

In haar 'Handreiking ruimtelijke plannen' heeft de gemeente Peel en Maas aangegeven met welke randvoorwaarden bij de aanleg van hemelwaterbergende voorzieningen rekening moet worden gehouden. Qua uitgangspunten sluit de gemeente Peel en Maas aan bij het waterschap Peel en Maasvallei. Daarnaast stelt de gemeente enkele aanvullende eisen met betrekking tot het ontwerp van hemelwaterbergende voorzieningen:

Aanlegdiepte

De infiltratievoorziening moet boven de gemiddeld hoogste grondwaterstand worden aangelegd. Dit om te voorkomen dat grondwater in de voorziening loopt.

Leegloopconstructie

De leegloop van de infiltratievoorziening naar het oppervlaktewater, in beheer en eigendom van het waterschap, mag geschieden met een capaciteit van maximaal 1 l/s/ha verhard oppervlak.

Afmetingen

Een infiltratie met een overloop op het eigen terrein moet gedimensioneerd worden op een bui die één keer in de honderd jaar ($T=100$) voorkomt. In de infiltratievoorziening moet het hemelwater van een bui van 84 mm kunnen worden geborgen. In een infiltratievoorziening met een overloop op het oppervlaktewater moet boven de infiltratievoorziening een dynamische buffer worden gerealiseerd die geschikt is om een bui van die éénmaal in de tien jaar voorkomt, een bui van 50 mm ($T=10$), te kunnen herbergen. Boven de dynamische buffer dient een waakhoogte van 0,50 meter aanwezig te zijn. Bij een bui van 63 mm ($T=100$) mag de voorziening tot aan de rand gevuld zijn.

Bij de dimensionering van de voorzieningen ter plaatse van het reconstructietracé is zoals aangegeven rekening gehouden met een maatgevende bui van 63 mm.

Capaciteitsberekening

Bij de berekening van de inhoud van de infiltratievoorziening mag geen rekening worden gehouden met de infiltratiecapaciteit van de bodem en de afvoercapaciteit van 1 l/sec/ha naar open afvoerend water. De infiltratievoorziening moet binnen 24 uur geleidig zijn.

3.5 Cultuurhistorisch beleid

3.5.1 Verdrag van Malta en de Wet op de archeologische monumentenzorg

In 1992 is in Valletta (Malta) het Europees verdrag over de bescherming van het archeologisch erfgoed ondertekend. Doelstelling van het verdrag is het bodemarchief zoveel mogelijk te behouden, bij voorkeur in de bodem. Het verdrag bepaalt onder andere dat archeologische belangen tijdig worden betrokken bij planvorming van ruimtelijke ontwikkelingen. Bij grootschalige werken in de bodem moeten archeologen worden geraadpleegd. Daarnaast introduceert het verdrag het principe 'de verstoorder betaalt'. Dit naar analogie van het principe 'de vervuiler betaalt', zoals dit wordt gehanteerd bij milieukundige problemen.

Het verdrag van Malta is in 1998 door het Nederlands parlement goedgekeurd en heeft uiteindelijk geleid tot de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz). Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving vastgelegd. Uitgangspunt van de Wamz is om archeologische waarden te beschermen, zonder meer maatschappelijke last te veroorzaken dan nodig is. Wat er moet gebeuren, verschilt per gebied en regio: niet alle activiteiten zijn even ingrijpend.

De Wamz rust op vier belangrijke pijlers:

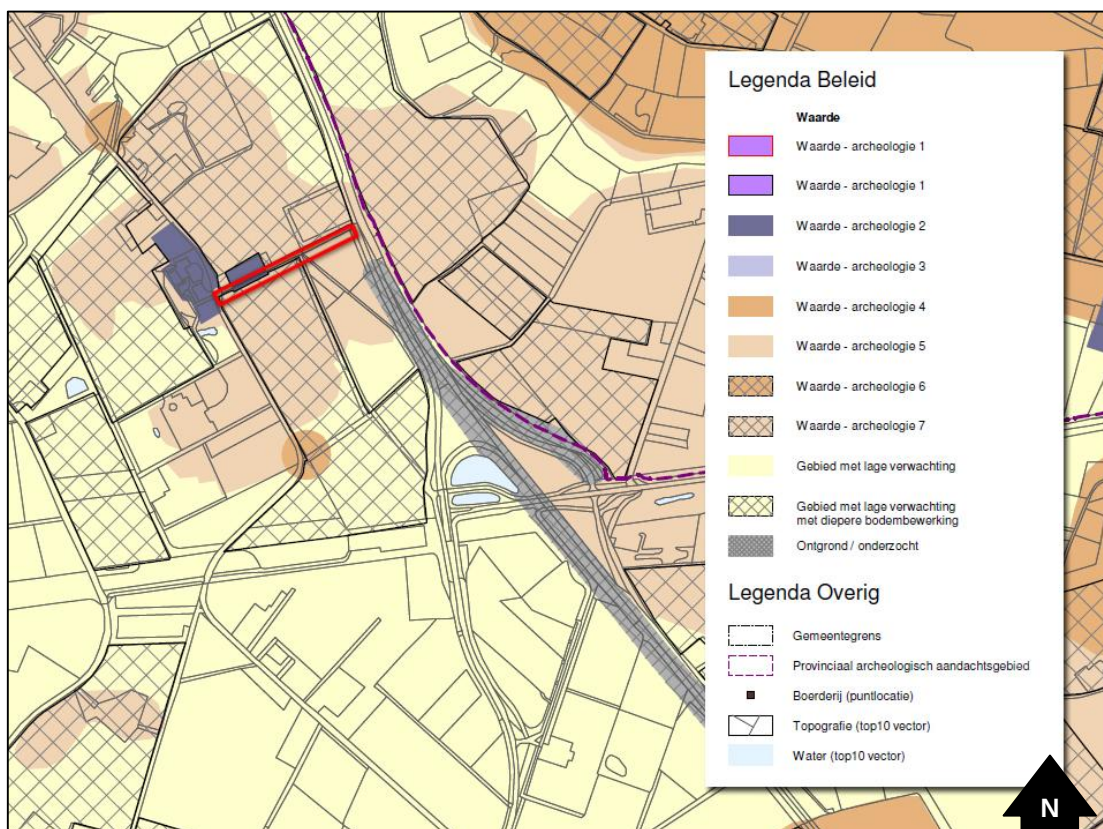
- § archeologische waarden moeten zo veel mogelijk in de bodem (in situ) worden bewaard;
- § archeologie moet tijdig worden meegenomen in de procedures van ruimtelijke planvorming;
- § de verstoorder van het bodemarchief betaalt de kosten van archeologisch vooronderzoek en noodzakelijke volwaardige opgravingen, voor zover die kosten redelijkerwijs kunnen worden toegerekend aan de verstoorder;
- § gemeenten en provincies krijgen een belangrijke rol in de verankering van archeologie in hun ruimtelijke plannen en vergunningen; zij krijgen de ruimte om vergunningvoorwaarden genuanceerd in te vullen.

Op grond van de Wamz is de gemeente verplicht bij het vaststellen van nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met het aspect archeologie. De Wamz gaat daarbij in beginsel uit van noodzaak tot inventariserend archeologisch onderzoek bij bodemingrepen groter dan 100 m². Gemeenten mogen echter van deze norm afwijken indien zij deze afwijking deugdelijk motiveren. Het Beleidsplan Archeologie van de gemeente Peel en Maas bevat deze motivatie.

3.5.2 Beleidsplan Archeologie gemeente Peel en Maas

Het Beleidsplan Archeologie is op 28 juni 2011 door de raad van de gemeente Peel en Maas vastgesteld. Dit beleidsplan biedt de gemeente een kader op basis waarvan zowel archeologisch-inhoudelijke, als economisch verantwoorde beslissingen kunnen worden genomen omtrent de wijze waarop wordt omgegaan met het bodemarchief.

Op de bij het beleidsplan behorende archeologische beleidskaart is aan het grondgebied van de gemeente Peel en Maas een archeologische verwachtingswaarde toegekend. Deze verwachtingswaarde varieert van wettelijk beschermde archeologische monumenten tot gebieden zonder archeologische verwachtingswaarde. Afhankelijk van de verwachtingswaarde van een bepaald gebied is een ondergrens voor archeologisch onderzoek vastgelegd.

Figuur 3.2: uitsnede archeologische beleidsadvieskaart gemeente Peel en Maas

In figuur 3.2 is de ligging van het plangebied op de archeologische beleidskaart aangegeven. Uit deze figuur blijkt dat het plangebied van onderhavig bestemmingsplan deels in en nabij zones van zeer hoge archeologische waarde (AMK-terrein of historische dorpskern, Waarde – Archeologie 2), middelhoge archeologische verwachtingswaarde ('Waarde - Archeologie 5'), en middelhoge archeologische verwachting met diepere agrarische bodembewerking (Waarde – Archeologie 7) is gelegen. In paragraaf 5.8 zal nader worden ingegaan op de randvoorwaarden welke hier uit voortvloeien.

4 PLANBESCHRIJVING

4.1 Inleiding

Het planvoornemen betreft opwaardering van de ontsluitingsstructuur van Koningslust en de hiermee samenhangende ingrepen aan de bestaande infrastructuur. In aanvulling op paragraaf 1.1 worden in de hierna volgende paragraaf de aan het project ten grondslag liggende uitgangspunten en doelstellingen nog eens kort toegelicht. Paragraaf 4.3 bevat vervolgens een gedetailleerde beschrijving van de beoogde infrastructurele werken.

4.2 Uitgangspunten en doelstellingen

De Provincie Limburg is voornemens om de aansluiting tussen de N275, N277 en N562 ten oosten van de kern Koningslust te reconstrueren. De huidige ongelijkvloerse kruising zal worden verwijderd, waarna een nieuw kruispunt in de vorm van een rotonde met een diameter van ca. 60 meter zal worden aangelegd.

De beoogde reconstructie van de aansluiting N275-N277-N562 biedt de gemeente Peel en Maas mogelijkheden om de bestaande ontsluitingsstructuur van de kern Koningslust te verbeteren: in de huidige situatie vindt veel autoverkeer van en naar deze kern plaats via een parallelweg welke is gelegen ten noorden van de N275 en ten westen van de toerit N277-N275 / N562. Deze parallelweg doorsnijdt de toe- en afritten van de N277 middels een aantal steriele oversteken. Deze situatie is vanuit verkeerskundig perspectief gezien onwenselijk. In de toekomstige situatie kan de ontsluitingsweg van en naar Koningslust als vijfde poot op de beoogde rotonde worden aangehaakt. Gelet op de bestaande knelpunten in de huidige ontsluitingsstructuur heeft het college van burgemeester en wethouders besloten van deze mogelijkheid gebruik te maken en de ontsluitingsstructuur van de kern Koningslust op te waarderen. De verkeersveiligheid zal hiermee sterk verbeteren.

De voorgenomen infrastructurele werken zijn voor het overgrote deel passend binnen de vigerende bestemmingen uit het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'. Slechts ten aanzien van een relatief smalle strook langs de Koningstraat is een herziening van dit bestemmingsplan noodzakelijk. In verband met de leesbaarheid en duidelijkheid van voorliggende plantoelichting zal echter in de hierna volgende paragraaf het volledige reconstructieontwerp kort worden toegelicht.

4.3 Reconstructieontwerp

Ten behoeve van de verbetering van de ontsluiting van de kern Koningslust zijn een aantal ontsluitingsvarianten bestudeerd. Uiteindelijk is in overleg met de bewoners van Koningslust er voor gekozen het bestaande tracé van de parallelweg (Koningstraat) langs de toerit van de N277- N275 / N562 op te waarderen. Deze ontsluitingsoplossing wordt ook wel aangeduid als de zogenaamde 'slingervariant'. In opdracht van de gemeente Peel en Maas en in samenspraak met de gemeente Peel en Maas en de Provincie Limburg heeft Plangroep Heggen een ontwerp voor deze ontsluitingsvariant uitgewerkt. Dit ontwerp is op de volgende pagina in figuur 4.1 weergegeven. Tevens is het ontwerp als losse bijlage bij deze plantoelichting opgenomen.

De bestaande toerit N277 - N275 / N562 zal worden omgebouwd tot een erftoegangsweg en als 5de poot worden aangesloten op de rotonde. Richting Koningslust zal deze nieuwe erftoegangsweg overgaan in de bestaande Koningstraat. De huidige (onveilige) steriele oversteken op de toe- en afritten van de N277 zullen derhalve verdwijnen.

De beoogde erftoegangsweg zal worden ingericht conform het 'Handboek Wegontwerp' van het CROW. Dit betekent dat de rijweg ter plaatse van de om te bouwen toerit N277- N275 / N562 ca. 5.40 meter breed zal worden, en zal worden voorzien van kantmarkeringen met

redresseerstroken. Voor zover de Koningstraat parallel is gelegen aan De Remer wordt de huidige wegbreedte middels de aanleg van stroken grasbetontegels aan weerszijden langs deze weg eveneens verhoogd tot 5.40 meter.

Figuur 4.1: ontwerp opwaardering ontsluiting Koningslust

Ten behoeve van de verkeersveiligheid zullen in de toekomstige erftoegangsweg een aantal snelheidsbeperkende maatregelen in de vorm van verkeersdrempels worden aangelegd. De bebouwde komgrens van Koningslust zal worden verplaatst tot even ten oosten van de huidige ingang van het sportpark 'De Lust'. Buiten de bebouwde kom bedraagt de maximumsnelheid 60 km/uur, binnen de bebouwde kom geldt een snelheidsregime van 30 km/uur.

De huidige parallelweg ten westen van de toerit N277 - N277 / N562 zal worden omgebouwd tot een fietspad, dat de nieuwe ontsluitingsweg over de gehele lengte zal begeleiden. Dit betekent dat ten zuiden van de Koningstraat (voor zover deze parallel is gelegen aan De Remer) een nieuw vrijliggend fietspad zal worden aangelegd.

Ter hoogte van de aansluiting met de Koningstraat in noord-zuidelijke richting zal (ook in verband met de verkeersveiligheid) een verkeersplateau worden gerealiseerd. Ten behoeve van het fietsverkeer in zuidelijke richting zal het huidige fiets-/ voetpad worden opgewaardeerd. Fietsverkeer afkomstig van de nieuwe erftoegangsweg zal in noordelijke richting gebruik moeten maken van de rijweg.

Tot slot zullen ten behoeve van het planvoornemen op diverse plaatsen bomen moeten worden gekapt en bosschages moeten worden verwijderd. Binnen het plangebied van onderhavig bestemmingsplan is de kap van 2 bomen voorzien. Op grond van de boswet dient deze kap te worden gecompenseerd. De benodigde omvang van deze compensatie is door de Provincie in overleg met de gemeente Peel en Maas bepaald. De gronden welke voor deze groencompensatie zullen worden aangewend zijn in het bestemmingsplan 'Reconstructie aansluiting N275-N277-N562' bestemd voor 'Natuur'. In paragraaf 5.6 wordt dieper ingegaan op de compensatieverplichting als gevolg van het bepaalde in de Boswet.

5 RANDVOORWAARDEN / RESULTATEN ONDERZOEKEN

5.1 Inleiding

Bij de vaststelling van voorliggend bestemmingsplan dient rekening te worden gehouden met (externe) factoren die van invloed kunnen zijn op het plangebied en de hier beoogde ontwikkeling. Anderzijds kan de in het plangebied beoogde ontwikkeling gevolgen hebben voor zijn omgeving. Ten einde in het kader van een goede ruimtelijke ordening een verantwoorde afweging te kunnen maken worden in dit hoofdstuk de milieuaspecten m.e.r.-beoordelingsplicht, bodemkwaliteit, geluid, luchtkwaliteit en milieuzonering beschouwd. Tevens is gekeken naar de gevolgen van het planvoornemen voor de externe veiligheid, de in en rond het plangebied aanwezige kabels en leidingen, eventueel aanwezige ecologische en landschappelijke waarden, de waterhuishouding, en de mogelijk in en rond het plangebied voorkomende cultuurhistorische waarden. Ten slotte worden de met het plan samenhangende verkeerskundige aspecten beoordeeld en wordt een toelichting gegeven op de economische uitvoerbaarheid van het plan.

5.2 Milieu

5.2.1 M.e.r. beoordeling

Sinds de wijziging van het Besluit m.e.r. op 1 april 2011 bestaat er voor activiteiten waarbij de drempelwaarde voor de m.e.r.-beoordelingsplicht niet wordt gehaald, een zogenaamde vergewisplicht. Het is de plicht van het bevoegd gezag om te beoordelen of de activiteit zodanige gevolgen heeft dat er op grond van de Europese richtlijnen toch een m.e.r.-beoordeling moet worden uitgevoerd.

Conform bijlage D behorende bij het Besluit milieueffectrapportage is de wijziging of uitbreiding van een weg bestaande uit vier of meer rijstroken, of verlegging of verbreding van bestaande wegen van twee rijstroken of minder tot wegen met vier of meer rijstroken (niet zijnde een autosnelweg of autoweg) m.e.r.-beoordelingsplichtig in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een weg met een tracélengte van 5 kilometer of meer.

Onderhavig planvoornemen voorziet niet de opwaardering van bestaande wegprofielen tot 4 rijstroken. Als zodanig voldoet het planvoornemen niet aan het eerste criterium van de betreffende m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteit. Om deze reden hoeft de activiteit niet getoetst te worden aan de drempelwaarde van 5 km en vormt de vergewisplicht geen verdere randvoorwaarde ten aanzien van onderhavig plan.

Uit de hiernavolgende paragrafen zal blijken dat, als gevolg van de ligging van het plangebied op grote afstand tot beschermde natuurgebieden, de te verwachten effecten en de afwezigheid van negatieve milieugevolgen door cumulatie in verband met andere ontwikkelingen in de omgeving, het uitvoeren van een m.e.r.-procedure geen meerwaarde heeft. Zwaarwegende nadelige milieueffecten als gevolg van de voorgenomen wegreconstructie kunnen op voorhand worden uitgesloten. De aanwezige informatie over de effecten is voldoende om een afweging en een gemotiveerde keuze omtrent het planvoornemen te kunnen maken.

5.2.2 Bodem

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan moet helder zijn dat de bodem van het plangebied geschikt is voor de hier beoogde functie. In dit kader is door Econsultancy een verkennend bodemonderzoek in het plangebied en zijn directe omgeving uitgevoerd⁴. Doel

⁴ Econsultancy (februari 2013), *Verkennd bodemonderzoek Ontsluitingsweg N277-N275-N562 te Koningslust in de gemeente Peel en Maas (rapportnr. 12122044)*. Swalmen.

van dit onderzoek was een indruk te krijgen van de actuele kwaliteit van de bodem en te bepalen of de bodemkwaliteit beperkingen oplegt aan de voorgenomen ontwikkeling.

VOORONDERZOEK

Uit het vooronderzoek is gebleken dat er sprake is van voormalige en/of huidige bodembelasting in het plangebied, waardoor het vermoeden van bodemverontreiniging aanwezig is. Dit in verband met het gebruik van het plangebied als (weg)berm. Verwacht werd dat er verspreid over de locatie wisselende gehalten aan verontreinigende stoffen zouden voorkomen. De verwachte verontreinigende stoffen voor deze situatie betroffen metalen, PAK en minerale olie.

Op basis van het vooronderzoek is het plangebied onderzocht volgens de strategie voor een 'verdachte locatie met diffuse bodembelasting en een heterogene verontreiniging op schaal van monsterneming' (VED-HE). Het doel van het verkennend bodemonderzoek in deze situatie was het bepalen van de aard van de heterogeen verdeelde verontreinigende stof op schaal van monsterneming. Tevens is vastgesteld of de vermoede verontreinigende stof de achtergrondwaarde of het geldend achtergrondgehalte overschrijdt.

Gezien het feit dat uit zowel het dossieronderzoek als uit de uitgevoerde terreininspectie, geen aanwijzingen zijn gevonden, die aanleiding geven een asbestverontreiniging te verwachten, is het plangebied als 'asbestonverdacht' beschouwd.

VERKENNEND ONDERZOEK

Het veldwerk ten behoeve van het verkennend bodemonderzoek is door middel van 19 boringen uitgevoerd: dit betrof 15 boringen tot 0,5 m -mv, 3 boringen tot maximaal 2,0 m -mv en 1 boring tot maximaal 3,4 m -mv. Deze diepe boringen zijn afgewerkt als peilbuis, teneinde de milieuhygiënische kwaliteit van het grondwater te kunnen bepalen.

Op basis van de analyseresultaten van de genomen monsters kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van ernstige bodemverontreiniging in het plangebied. In de boven- en ondergrond zijn geen verontreinigingen geconstateerd. Het grondwater is licht verontreinigd met xylenen, matig tot sterk verontreinigd met kobalt, koper en zink en sterk verontreinigd met cadmium en nikkel. Deze metaalverontreinigingen zijn hoogstwaarschijnlijk, te relateren aan regionaal verhoogde achtergrondconcentraties van metalen in het grondwater. Gelet op het regionale karakter van de lichte, matige, sterke metaalverontreinigingen in het grondwater en het ontbreken van verontreinigingen in de grond kan het plangebied als 'onverdacht' ten opzichte van haar omgeving worden beschouwd.

Op basis van de onderzoeksresultaten van het verkennend bodemonderzoek bestaan er géén belemmeringen voor de in het plangebied voorgenomen bestemmingswijzigingen.

Er zijn op basis van het vooronderzoek, tijdens de terreininspectie en bij de uitvoering van de veldwerkzaamheden geen aanwijzingen gevonden, die aanleiding geven een asbestverontreiniging op de locatie te verwachten. De vooraf gestelde hypothese, dat de onderzoekslocatie als 'asbestonverdacht' kan worden beschouwd wordt, op basis van de onderzoeksresultaten, bevestigd. Conform het provinciaal beleid (Beleidskader Bodem 2010) is dan ook geen vervolgonderzoek naar asbest noodzakelijk.

CONCLUDEREND

De resultaten van het uitgevoerde bodemonderzoek vormen geen milieuhygiënische belemmeringen bij het geplande gebruik van het plangebied.

5.2.3 Geluid

De ten behoeve van voorliggend plan relevante normstelling voor geluid (wegverkeerslawaaai) is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). In deze normstelling wordt uitgegaan van

voorkeursgrenswaarden, waarvan met ontheffing tot een maximale hoogte mag worden afgeweken.

Bij de herinrichting van wegen dient te worden bepaald of er sprake is van een 'reconstructie van een weg' in de zin van de Wet geluidhinder: de definitie van 'reconstructie van een weg' kan van belang zijn voor bestaande geluidsgevoelige objecten. Een reconstructie van een weg is in de Wet geluidhinder omschreven als 'een of meer wijzigingen op of aan een aanwezige weg, tengevolge waarvan uit akoestisch onderzoek blijkt dat de berekende geluidsbelasting vanwege de weg in het toekomstig maatgevende jaar zonder het treffen van maatregelen ten opzichte van de geluidsbelasting die als hoogste toelaatbare geluidsbelasting geldt met 2 dB of meer wordt verhoogd'. Er kunnen zich 2 situaties voordoen:

- het effect van de wijziging aan de weg is kleiner dan 2 dB. Er is dan geen sprake van een reconstructie in de zin van de Wet geluidhinder;
- het effect van de wijziging aan de weg is groter of gelijk aan 2 dB. De toename van de geluidbelasting dient weggenomen te worden. Is dit om bepaalde redenen (o.a. financieel, stedenbouwkundig of technisch) niet mogelijk dan kan onder aanvullende voorwaarden ontheffing verleend worden.

De beoordeling van het effect van de wijziging aan de weg geschiedt door de toekomstige situatie (dus na reconstructie, inclusief de geschatte groei voor de komende 10 jaar) te vergelijken met de huidige situatie (de situatie voorafgaand aan de reconstructie). In gevallen waarbij in het verleden een hogere waarde is vastgesteld, is het uitgangspunt de laagste van óf de vastgestelde hogere waarde óf de heersende waarde (art. 100, lid 2). De toename moet bij voorkeur door bron- (geluidsarmer wegdek) en / of overdrachtsmaatregelen (geluidsschermen) worden weggenomen.

In onderhavig geval doet zich de situatie voor dat in de zin van de Wet geluidhinder deels een nieuwe weg wordt aangelegd (ter plaatse van de huidige toerit N277 - N275 / N562) en deels een bestaande weg wordt aangepast (het tracé van de Koningstraat). Als gevolg van het planvoornemen zal de bebouwde komgrens worden verplaatst tot voorbij de ingang van het sportpark 'De Lust' aan de Koningstraat. Dit betekent dat nabij de dichtstbij gelegen geluidsgevoelige objecten een snelheidsregime van 30 km/uur geldt. Wegen met een snelheidsregime van 30 km/uur zijn in principe conform de Wet geluidhinder niet onderzoeksplchtig.

Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening zijn door Tritium Advies middels een onderzoek⁵ de akoestische gevolgen van het planvoornemen voor de in de omgeving aanwezige geluidsgevoelige functies in beeld gebracht. In het onderzoek is rekening gehouden met de extra verkeersbewegingen welke naar verwachting als gevolg van het planvoornemen op de Koningstraat gaan plaatsvinden. Uit dit onderzoek is gebleken dat ter plaatse van geen enkel toetsingspunt de voorkeursgrenswaarde uit de Wet geluidhinder (48 dB) wordt overschreden. Dit betekent dat toetsing aan het reconstructie criterium uit de Wet geluidhinder niet relevant is: de hoogst toelaatbare geluidsbelasting wordt immers niet overschreden. Aanvullende geluidsreducerende maatregelen zijn niet nodig. De voorgenomen opwaardering van de ontsluitingsstructuur van Koningslust zal geen onaanvaardbare gevolgen hebben voor het akoestisch leefklimaat in de omgeving van het reconstructietracé.

CONCLUDEREND

Het aspect akoestiek vormt geen verdere randvoorwaarde bij de middels voorliggend plan voorgenomen ontwikkeling

⁵ Tritium Advies (februari 2013, *Akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaï Helden (1211/111/JS-1)*). Nuenen.

5.2.4 Luchtkwaliteit

TOETSING LUCHTKWALITEITSEISEN

In artikel 5.16 van de Wet Milieubeheer is een viertal voorwaarden opgenomen waaronder bestuursorganen de in lid 2 van dit artikel genoemde bevoegdheden (waaronder het opstellen van bestemmingsplannen of bestemmingsplannen) mogen uitoefenen. Deze voorwaarden hebben betrekking op de met de uitoefening van de bevoegdheid verbonden gevolgen ten aanzien van de luchtkwaliteit. Indien er sprake is van één van de hieronder genoemde omstandigheden vormen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid en de daarmee beoogde ontwikkeling:

- § er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- § het project leidt - al dan niet per saldo - niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- § het project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging;
- § het project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

NIET IN BETEKENENDE MATE (NIBM)

In het Besluit NIBM is vastgelegd wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂. Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- § aantonen dat een project binnen de grenzen van een categorie uit de Regeling NIBM valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM;
- § op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor *kunnen* berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

GETALSMATIGE INVULLING NIET IN BETEKENENDE MATE-GRENS

De Regeling NIBM geeft voor een aantal soorten van projecten een (getalsmatige) invulling aan de NIBM-grens. Het gaat daarbij om woningbouwprojecten, kantoorprojecten en enkele inrichtingen (bv landbouwinrichtingen). Als een project binnen de begrenzing van de Regeling NIBM valt, dan is geen verdere toetsing aan de grenswaarden nodig. Het project geldt dan als een NIBM-project en kan doorgaan zonder dat extra maatregelen worden genomen. Tevens is er dan geen luchtkwaliteitsonderzoek nodig. De 3% grens is als volgt gekwantificeerd:

- § voor woningbouw geldt dat de 3% grens op 1.500 woningen is vastgesteld (bij 1 ontsluitingsweg), en op 3.000 woningen is vastgesteld in het geval van 2 ontsluitingswegen;
- § voor kantoren geldt dat de 3% grens op 100.000 m² bvo kantoorgebouwen is vastgesteld (bij 1 ontsluitingsweg), en bij 100.000 m² kantoorgebouwen in het geval van 2 ontsluitingswegen.

TOETSING PLAN AAN LUCHTKWALITEITSEISEN

Door Tritium Advies is een berekening⁶ uitgevoerd naar de gevolgen van de voorgenomen infrastructurele aanpassingen voor de luchtkwaliteit. Uit dit onderzoek blijkt dat de beoogde opwaardering van de bestaande ontsluitingsstructuur 'niet in betekenende mate' zal bijdragen aan de jaargemiddelde norm voor fijnstof en stikstofdioxide. De bijdrage van het planvoornemen aan de jaargemiddelde concentratie NO₂ en PM₁₀ blijft onder de eerder

⁶ Tritium Advies (februari 2013), *Quickscan luchtkwaliteit t.b.v. nieuwe ontsluitingsweg Koningslust (1211/111/JS-2)*. Nuenen.

genoemde 3% grens (1,2 microgram per m³). Uit de rekenresultaten blijkt tevens dat de jaargemiddelde grenswaarden voor de jaren 2013, 2015 en 2020 niet worden overschreden. De waarden worden overigens grotendeels bepaald door de reeds aanwezige achtergrondwaarden. Het aspect luchtkwaliteit vormt derhalve geen beperking en/of belemmering ten aanzien van het planvoornemen.

5.2.5 Milieuzonering

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan of de verlening van een omgevingsvergunning dient voorkomen te worden dat bestaande milieugevoelige functies (zoals woningen) overlast zullen ondervinden van nieuwe functies welke hinder kunnen veroorzaken (zoals bedrijven). Andersom mogen bestaande hinderveroorzakende functies niet in hun bedrijfsruimte worden aangetast door nieuwe gevoelige functies.

In voorliggende situatie is deze vraag niet relevant. Middels voorliggend bestemmingsplan wordt geen nieuwe vestiging van hinderveroorzakende functies of gevoelige functies mogelijk gemaakt. Het aspect milieuzonering leidt derhalve niet tot randvoorwaarden met betrekking tot de voorgenumen wegconstructie.

5.3 Externe veiligheid

Externe veiligheid beschrijft de risico's die ontstaan als gevolg van opslag of handelingen met gevaarlijke stoffen. Dit kan betrekking hebben op inrichtingen (bedrijven) of transportroutes. Op beide categorieën is verschillende wet- en regelgeving van toepassing. Het huidige beleid voor inrichtingen (bedrijven) is afkomstig uit het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' (Bevi), het beleid voor transportmodaliteiten staat beschreven in de circulaire 'Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen' (cRnvs). Voor transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geldt het 'Besluit externe veiligheid buisleidingen' (Bevb).

Binnen het beleidskader voor externe veiligheid staan twee kernbegrippen centraal: het 'plaatsgebonden risico' en het 'groepsrisico'. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen. Hieronder worden beide begrippen verder uitgewerkt. Tevens zal aandacht worden besteed aan (de achtergrond van) de verantwoording van het groepsrisico, welke op grond van het Bevi, de cRnvs, of het Bevb noodzakelijk kan zijn.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico geeft de kans, op een bepaalde plaats, om te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. De kans heeft betrekking op een fictief persoon die de hele tijd op die plaats aanwezig is. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de 10⁻⁶ /jaar plaatsgebonden risicocontour (welke als wettelijk harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd worden. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10⁻⁶ / jaar plaatsgebonden risicocontour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde.

Groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang. Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het GR kan niet 'op de kaart' worden weergegeven, maar wordt weergegeven in een grafiek waar de kans (f) afgezet wordt tegen het aantal slachtoffers (N), de fN-curve. Het GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Dit invloedsgebied wordt doorgaans begrensd door de 1% letaliteitsgrens (tenzij anders bepaald), ofwel door de afstand waarop nog 1% van de blootgestelde mensen in de omgeving komt te overlijden bij een calamiteit met gevaarlijke stoffen, ook wel de maximale effectafstand genoemd.

Verantwoording van het groepsrisico

In het externe veiligheidsbeleid is voor bepaalde situaties een verplichting tot verantwoording van het groepsrisico opgenomen. Deze verantwoordingsplicht houdt in dat bepaalde wijzigingen met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd én verantwoord door het bevoegd gezag. Hierbij geeft het bevoegd gezag aan of het groepsrisico in de betreffende situatie aanvaardbaar wordt geacht. In het Bevi, de cRnvgs en het Bevb zijn bepalingen opgenomen waaraan deze verantwoording dient te voldoen.

RISICOBRONNEN

Uit de Risicokaart Limburg⁷ en het rapport 'Externe veiligheid provinciale wegen' van de Provincie Limburg blijkt dat in de omgeving van het plangebied over de N275, N277 en N562 transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Ter hoogte van het plangebied is langs deze wegen geen 10-6 / jaar plaatsgebonden risicocontour aanwezig. Het groepsrisico als gevolg van het transport van gevaarlijke stoffen ligt onder de oriëntatiewaarde. De Koningstraat zelf maakt geen onderdeel uit van een vastgestelde route voor gevaarlijke stoffen.

GEVOLGEN VOOR HET PLAN

Ten aanzien van het plaatsgebonden risico kan worden opgemerkt dat het planvoornemen geen invloed zal hebben op dit plaatsgebonden risico. Na de opwaardering van de bestaande ontsluitingsstructuur wordt er niet meer of ander verkeer verwacht in de omgeving van het plangebied waardoor risicocontouren kunnen veranderen. Met betrekking tot het groepsrisico kan worden aangegeven dat de afstand tot de weg tot de in de omgeving gelegen (beperkt) kwetsbare objecten niet in die mate zal veranderen dat dit relevante gevolgen zal hebben voor het groepsrisico als gevolg van het wegtransport.

Middels voorliggend bestemmingsplan worden geen mogelijkheden gecreëerd voor de oprichting of realisatie van (beperkt)kwetsbare objecten. Het aantal aanwezigen in en rondom het reconstructietracé neemt niet toe als gevolg van de voorgenomen reconstructie.

CONCLUDEREND

De externe veiligheid vormt geen verdere randvoorwaarde voor de in het plangebied beoogde ontwikkeling. Het groepsrisico hoeft niet nader te worden verantwoord.

5.4 Kabels, leidingen en straalpaden

In en/of rondom het reconstructietracé bevinden zich geen planologisch te beschermen kabels (o.a. hoogspanning) of leidingen (o.a. hogedruk gasleidingen).

Wel zijn in de huidige situatie ter plaatse van en rondom het reconstructietracé diverse telecomkabels, elektriciteitsleidingen, gasleidingen en waterleidingen aanwezig. Als gevolg van de voorgenomen werkzaamheden hoeven geen bestaande kabels- en leidingentracés te worden verplaatst. Toekomstige graafwerkzaamheden zullen wel conform het bepaalde in de CROW publicatie 250 moeten worden uitgevoerd. Het aspect kabels en leidingen vormt dan geen belemmering ten aanzien van de verdere planontwikkeling.

5.5 Natuur en landschap

Door Econsultancy is in juli 2012 een quickscan flora en fauna⁸ in het plangebied uitgevoerd. In deze quickscan is beoordeeld of de voorgenomen ingreep invloed kan hebben op gebieden die volgens natuurwetgeving beschermd zijn, of deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG).

⁷ Provincie Limburg (februari 2013), *Risicokaart Limburg*, www.limburg.nl. Maastricht.

⁸ Econsultancy (januari 2013), *Quickscan flora en fauna Ontsluitingsweg N277-N275-N562 te Koningslust in de gemeente Peel en Maas (12122046)*. Boxmeer.

Uit deze beoordeling blijkt dat het plangebied niet is gelegen binnen de grenzen, of in de directe nabijheid van een gebied dat is aanwezen als Natura 2000-gebied. De meest nabijgelegen Natura 2000-gebieden, de Deurnsche Peel & Mariapeel en de Groote Peel, bevinden zich op circa respectievelijk circa 6 km en circa 9 km afstand ten westen van het plangebied.

Het plangebied ligt evenmin in een kern-, verbindings- of verwervingsgebied behorende tot de EHS of POG. De meest nabijgelegen EHS onderdelen betreffen een tweetal bosschages welke zich op ca. 400 m ten westen en ten oosten van het plangebied bevinden.

Voor de EHS geldt in dit geval geen externe werking. Aangezien het plangebied niet is gelegen in of aangrenzend aan een onderdeel dat behoort tot de EHS of POG, is aantasting niet aan de orde. Externe werking op overige beschermde natuurgebieden, zoals de Natura 2000-gebieden Deurnsche Peel & Mariapeel de Groote Peel is, gelet op afstand tot het plangebied en de aard van de ingreep niet aan de orde. Vanuit het aspect gebiedsbescherming volgen derhalve geen nadere randvoorwaarden ten aanzien van de middels voorliggend plan beoogde ontwikkeling.

5.6 Flora en fauna

FLORA EN FAUNAWET

In april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. Krachtens de Flora- en faunawet mogen er in Nederland geen ingrepen plaatsvinden die een negatief effect op het leefgebied van beschermde soorten met zich meebrengen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan of omgevingsvergunning dient derhalve een inschatting te worden gemaakt naar de uitvoerbaarheid van het plan in relatie tot de in een plangebied aanwezige natuurwaarden, en in het verlengde daarvan, de Flora- en faunawet. Dit betekent dat informatie verzameld dient te worden over de (mogelijke) aanwezigheid van beschermde soorten, de verwachte negatieve effecten op deze soorten en de gevolgen daarvan in het kader van de Flora- en faunawet. In de door Econsultancy uitgevoerde quickscan flora en fauna is derhalve tevens een inschatting gemaakt of er in het plangebied planten of diersoorten aanwezig dan wel te verwachten zijn, die volgens de Flora- en faunawet een beschermde status hebben.

Het onderzoek is uitgevoerd middels een bureauonderzoek en een veldbezoek. In de eerste plaats is middels een gegevensanalyse nagegaan welke bijzondere planten- en diersoorten er voor kunnen komen in het plangebied. Daarnaast heeft in januari 2013 een veldbezoek plaatsgevonden. Op grond van de gegevensanalyse en de waarnemingen tijdens het veldbezoek concludeert Econsultancy dat door het planvoornemen er mogelijk overtredingen kunnen plaatsvinden ten aanzien van 'algemene' broedvogels, vliegroutes van vleermuizen en een foerageerroute van de das. Indien de uitvoering van de veldwerkzaamheden van de voorgenomen plannen een langere termijn vergt is een nadere inspectie naar roofvogel- en eekhoornnesten voor aanvang van de werkzaamheden noodzakelijk.

Uit de quickscan flora en fauna blijkt dat nader onderzoek naar vliegroutes van vleermuizen en veldonderzoek naar dassen noodzakelijk is. Indien uit aanvullend onderzoek blijkt dat door de ingreep een negatief effect optreedt met betrekking tot een functie van bovengenoemde soorten, treden er door de voorgenomen ingreep mogelijk overtredingen op ten aanzien van de Flora- en faunawet. Ontheffingen van verbodsbepalingen ten aanzien van dassen en vleermuizen worden alleen nog verleend op basis van een wettelijk belang uit de Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn. Ruimtelijke ontwikkeling valt niet onder een dergelijk belang. Door het treffen van maatregelen zal de functionaliteit van een rust- of verblijfplaats behouden moeten blijven. De maatregelen, vastgelegd in een activiteitenplan kunnen vooraf bij Dienst Regelingen ter goedkeuring worden voorgelegd, middels een ontheffingsaanvraag.

Het aanvullend onderzoek⁹ naar de bovengenoemde soorten is in de daarvoor relevante periodes uitgevoerd. Uit dit onderzoek is gebleken dat de aanleg van nieuwe verlichting een effect kan hebben op de vliegroutes voor vleermuizen. Daarnaast kan foerageergebied van vleermuizen mogelijk worden aangetast. Bij de civieltechnische uitwerking van de planvorming dient hiermee rekening gehouden te worden. De te treffen mitigerende maatregelen om de gebruiksfunctie voor vleermuizen te garanderen dienen te worden vastgelegd in een rapportage. Het activiteitenplan kan ter goedkeuring worden voorgelegd bij Dienst Regelingen middels een ontheffingsaanvraag.

Het struweel en de bomen in (de omgeving van) het plangebied kunnen onderkomen bieden aan 'algemene' broedvogels zoals de merel, koolmees, en houtduif. Voor de 'algemene' broedvogelsoorten die in en rond het plangebied zijn te verwachten geldt dat, indien het groen buiten het broedseizoen wordt verwijderd, er geen overtredingen plaats zullen vinden met betrekking tot deze soorten. In de Flora- en faunawet wordt geen vaste periode gehanteerd voor het broedseizoen. Globaal kan voor het broedseizoen de periode maart tot half augustus worden aangehouden. Geldend is echter de aanwezigheid van een broedgeval op het moment van ingrijpen.

Tot slot wordt opgemerkt dat te allen tijde de algemene zorgplicht ex artikel 2 van de Flora- en faunawet van toepassing is. De algemene zorgplicht houdt in dat een ieder die redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen nadelige gevolgen voor de flora en fauna kunnen ontstaan, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten of maatregelen te nemen om de nadelige gevolgen te voorkomen.

BOSWET

De Boswet is van toepassing ingeval er bomen worden gekapt. Als dit plaatsvindt buiten de bebouwde kom Boswet, in een boseenheden groter dan 1.000 m² of bestaand uit meer dan 20 bomen in een rij en de boomsoort valt niet onder de uitzonderingen zoals in de wet aangegeven, geldt een meldings- en herplantplicht. Zo er niet ter plaatse kan worden herplant, geldt een compensatieplicht elders. De Boswet is erop gericht het totale areaal bos op peil te houden.

Als gevolg van de reconstructie aansluiting N275-N277-N562 en de opwaardering van de ontsluitingsweg Koningslust zal in totaal ca. 15.620 m² bosschage worden gerooid en zullen 92 individuele bomen worden gekapt. Dit te kappen groen zal conform het bepaalde in de boswet moeten worden gecompenseerd. De totale compensatie is door de Provincie Limburg en de gemeente Peel en Maas bepaald op de aanplant van 16.505 m² bosschage en 92 bomen. Hiervan zullen in totaal 25 bomen langs de opgewaardeerde nieuwe ontsluitingsweg van en naar Koningslust worden aangeplant.

5.7 Waterhuishouding

WATEROVERLEG

Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat in de toelichting van ruimtelijke plannen dient te worden beschreven op welke wijze bij de planontwikkeling rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Onderhavige paragraaf behelst deze beschrijving. Bij vaststelling van voorliggend plan is met name de wijze waarop wordt omgegaan met het regenwater dat in het plangebied valt van belang. Daarnaast wordt in onderhavige paragraaf aandacht besteed aan de bodemopbouw van het plangebied, de geohydrologische situatie ter plaatse, de aanwezigheid van bodemverontreinigingen en de gevolgen die beoogde planontwikkeling op de waterhuishouding heeft. Gelet op de te volgen procedure is het plan aangemeld bij het waterschap Peel en Maasvallei ter verkrijging van een wateradvies.

⁹ Econsultancy (oktober 2013), *Aanvullend ecologisch veldonderzoek Rotonde N277-N275-N562 en ontsluitingsweg te Koningslust in de gemeente Peel & Maas (projectnr. 13033165)*. Boxmeer

WATERBELEID

In hoofdstuk 3 is het relevante waterbeleid beschreven. Leidende principes in dit beleid zijn de kwantiteitsstrategie 'vasthouden-bergen-afvoeren', en de kwaliteitsstrategie 'voorkomen-scheiden-zuiveren'.

HUIDIGE SITUATIE

Bodemopbouw en geohydrologie

De maaiveldhoogte van het plangebied bedraagt circa 30 m+ NAP. De originele bodem bestaat volgens de bodemkaart van Nederland, kaartblad 58 West, 1972 (schaal 1:50.000), uit een Veldpodzolgrond, welke volgens de Stichting voor Bodemkartering voornamelijk is opgebouwd uit lemig fijn zand. De afzettingen, waarin deze bodem is ontstaan, behoren geologisch gezien tot de Formatie van Bortel. De gemiddelde stand van het freatisch grondwater bedraagt ± 28 m +NAP, waardoor het grondwater zich op $\pm 2,0$ m -mv zou bevinden. Het water van het eerste watervoerend pakket stroomt volgens de isohypsenkaart van de Dienst Grondwaterverkenning van TNO, kaartblad 58 West, 1974 (schaal 1:50.000), in oostelijke richting. Het plangebied is gelegen in grondwatertrap VI. De gemiddeld hoogste grondwaterstand bedraagt in deze grondwatertrap $> 0,4 - 0,8$ m -mv.

Er liggen geen pompstations in de buurt van het plangebied die van invloed zouden kunnen zijn op de grondwaterstroming ter plaatse. Het plangebied ligt niet in een grondwaterbeschermings- en/of grondwaterwingsgebied.

Bodemverontreiniging

Uit de door Econsultancy in het plangebied uitgevoerde bodemonderzoeken is gebleken dat de kwaliteit van de bodem in het plangebied geen verdere randvoorwaarde vormt ten aanzien van het toekomstige beoogde gebruik van de gronden ten behoeve van infrastructurele werken.

Waterlopen

Langs de huidige parallelweg (Koningstraat) langs de toerit N277 - N275/N562 is een afwateringssloot gelegen.

Huidige afwatering en infiltrerend vermogen van de bodem

In de huidige situatie infiltreert het regenwater dat valt in (de omgeving van) het plangebied rechtstreeks in de bodem.

Door Econsultancy is een infiltratieonderzoek¹⁰ uitgevoerd teneinde de waterdoorlatendheid (k-waarde) van de bodem in de omgeving van het plangebied te bepalen. In zijn algemeenheid kan gesteld worden dat infiltratie van hemelwater mogelijk is indien:

- § de doorlatendheid van de bodem groter is dan 0,3 m/d;
- § de grondwaterstand dieper dan 0,5 à 0,7 m minus maaiveld aanwezig is;
- § het in te leiden regenwater niet verontreinigd is.

De doorlatendheid van de bodem in het plangebied is middels een viertal infiltratiemetingen bepaald. In onderstaande tabel zijn de resultaten van de metingen opgenomen. Alle proeven zijn uitgevoerd in de onverzadigde zone.

¹⁰ Econsultancy (februari 2013), *Doorlatendheidsonderzoek Ontsluitingsweg N277-N275-N562 te Koningslust in de gemeente Peel en Maas (12122047)*. Swalmen.

Meting	Onderzochte bodemlaag (m -mv)	Bodemsamenstelling	Opmerkingen	K-waarde (m/dag)	Beoordeling
1	0,5-1,2	zwak siltig, zeer fijn zand	-	0,6	Vrij goed doorlatend
2	1,0-2,0	zwak siltig, matig fijn zand	-	2,3	Goed doorlatend
3	0,0-1,0	zwak siltig, zeer fijn zand	-	0,3	Matig doorlatend

Tabel 5.1: resultaten infiltratiemetingen

Ten tijde van het infiltratieonderzoek bevond het grondwater zich op ca. 3 m -mv. Uit het verkennend bodemonderzoek is gebleken dat de bodem ter plaatse niet is verontreinigd. Gelet op de doorlatendheid van de bodem is een infiltratievoorziening in de (ondiepe) ondergrond mogelijk.

TOEKOMSTIGE WATERHUISHOUDKUNDIGE SITUATIE

Als gevolg van de voorgenomen opwaardering van de ontsluiting Koningslust zal de bestaande toerit N277 - N275 / N562 en de hiernaast gelegen parallelweg (Koningstraat) worden omgebouwd tot respectievelijk een erftoegangsweg en een vrijliggend fietspad. Langs een deel van de huidige parallelweg is in de huidige situatie reeds een afwateringssloot gelegen. Deze sloot zal in de toekomstige situatie worden doorgetrokken. De inhoud van de bestaande sloot bedraagt ca. 939 m³. De nieuw aan te leggen sloot zal een inhoud krijgen van ca. 129 m³. De te reconstrueren wegvakken zullen op deze watergangen afwateren.

Het afwaterend oppervlak op de bestaande sloot bedraagt ca. 4.125 m² (opgebouwd uit 1.490 m² fietspad en 2.635 m² rijweg). Rekening houdend met een bui met een herhalingstijd van ééns in de 10 jaar (T=10 (50mm in 27,3 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha) bedraagt de benodigde bergingscapaciteit ca 206 m³. Rekening houdend met een bui met een herhalingstijd van ééns in de 100 jaar (T=100 (63 mm in 16,2 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha) bedraagt de benodigde bergingscapaciteit ca 260 m³. De bergingscapaciteit van de bestaande afwateringssloot (939 m³) is derhalve ruim voldoende.

Het afwaterend oppervlak op nieuw aan te leggen sloot bedraagt ca. 805 m² (opgebouwd uit 240 m² fietspad 565 m² rijweg). Rekening houdend met een bui met een herhalingstijd van ééns in de 10 jaar (T=10 (50mm in 27,3 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha) bedraagt de benodigde bergingscapaciteit ca 40 m³. Rekening houdend met een bui met een herhalingstijd van ééns in de 100 jaar (T=100 (63 mm in 16,2 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha) bedraagt de benodigde bergingscapaciteit ca 51 m³. De bergingscapaciteit van de nieuw aan te leggen afwateringssloot (129 m³) is derhalve ruim voldoende.

Ten zuiden van de Koningstraat (voor zover parallel gelegen aan De Remer) zal een vrijliggend fietspad worden gerealiseerd met een oppervlak van ca. 950 m³. Dit fietspad zal oppervlakkig afwateren op het aangrenzende maaiveld. Gelet op de breedte van het fietspad (3 meter) zal in het geval van een bui met een herhalingstijd van ééns in de 100 jaar (T=100 (63 mm in 16,2 uur bij een afvoer van 1 l/s/ha) per m¹ fietspad ca. 0,2 m³ op het aangrenzend maaiveld afwateren.

Het is van belang in het plangebied verontreiniging als gevolg van afstromend hemelwater te voorkomen. Om de waterkwaliteit te garanderen wordt geadviseerd bij de constructie van de in het plangebied te realiseren gebouwen geen gebruik te maken van uitlogende materialen. Daarnaast dient het gebruik van strooizout en chemische onkruidbestrijdingsmiddelen in het plangebied zoveel mogelijk te worden voorkomen.

5.8 Cultuurhistorie en archeologie

CULTUURHISTORIE

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan dient voldoende duidelijk te zijn dat door de middels het plan beoogde ontwikkelingen geen bezwaarlijke gevolgen optreden voor eventuele cultuurhistorische waarden in (de omgeving van) het plangebied.

Het plangebied is niet gelegen binnen een beschermd stads- of dorpsgezicht. Daarnaast zijn in het plangebied geen beschermde rijksmonumenten of gemeentelijke monumenten aanwezig. Uit gegevens van de Provincie Limburg¹¹ (Cultuurhistorische Waardenkaart) blijkt dat de (omgeving van) het plangebied enige cultuurhistorische waarde heeft: het agrarisch bouwland ten zuiden van het plangebied, en de historische begraafplaats ten noorden van het plangebied worden gerekend tot het zogenaamd cultuurlandschap. Daarnaast worden delen van de Koningstraat aangemerkt als een weg waarvan het tracé stamt uit de periode 1806-1890.

Middels voorliggend plan worden geen ingrijpende aanpassingen aan deze bestaande structuren beoogd. Door het planvoornemen gaan derhalve geen belangrijke cultuurhistorische waarden verloren.

ARCHEOLOGIE

Bij de vaststelling van het bestemmingsplan dient eveneens voldoende zeker te zijn dat door de middels het plan beoogde ontwikkelingen geen archeologische waarden worden bedreigd. In paragraaf 3.5.2 is reeds aangegeven dat voor het plangebied conform het gemeentelijk archeologisch beleid deels een hoge, en deels een middelhoge archeologische verwachtingswaarde heeft.

Ter plaatse van de middelhoge verwachtingswaarde (Waarde - Archeologie 5 en Waarde - Archeologie 7) geldt een ondergrens voor archeologisch onderzoek voor bodemingrepen van meer dan 40 cm - mv, over een oppervlak groter dan 2.500 m². Als gevolg van de voorgenomen infrastructurele ingrepen wordt deze ondergrens in de gebieden met een middelhoge archeologische verwachtingswaarde niet overschreden.

Een deel van het reconstructietracé is gelegen binnen een gebied waarvoor een hoge archeologische verwachtingswaarde geldt (Waarde - Archeologie 2). De ondergrens voor archeologisch onderzoek is hier gesteld op bodemingrepen van meer dan 40 cm - mv, over een oppervlak groter dan 100 m². Ter plaatse van het huidige wegvak zijn de hier gelegen gronden reeds verstoord. Ten behoeve van de aanleg van het fietspad zal echter binnen het gebied met een hoge archeologische verwachtingswaarde ca. 136 m² verharding buiten het huidige wegvak worden aangelegd. Vanwege de overschrijding van de ondergrens van 100 m² wordt het uitvoeren van archeologisch vooronderzoek noodzakelijk geacht. Gemeentelijk archeologisch adviseur ArchAeO heeft in zijn advies van 13 maart 2013 aangegeven dat dit onderzoek dient te bestaan uit een (beperkt) bureauonderzoek met een aantal verkennende boringen. Voor het plangebied wordt voorgesteld om een raai met 12 boringen te plaatsen, zigzaggend over de weg. Hierdoor kan de bodemgesteldheid zowel onder het wegdek worden vastgesteld alsook ten noorden en ten zuiden ervan.

Aangezien het betreffende onderzoek thans nog niet is uitgevoerd, zijn de relevante archeologische dubbelbestemmingen uit het bestemmingsplan 'Buitengebied' in onderhavig bestemmingsplan gehandhaafd. Conform de in deze dubbelbestemmingen opgenomen regels dient voorafgaand aan de uitvoering van de voorgenomen werkzaamheden het noodzakelijke archeologisch onderzoek te zijn uitgevoerd.

¹¹ Provincie Limburg (februari 2013), *Cultuurhistorische Waardenkaart*, www.limburg.nl/cultuurhistorie. Maastricht.

5.9 Verkeer en parkeren

VERKEERSSTRUCTUUR

Dit plan is een initiatief van de gemeente Peel en Maas vanuit haar verantwoordelijkheid als wegbeheerder, waarbij een concreet verkeerskundig belang wordt nagestreefd (verkeersveiligheid).

In hoofdstuk 4 zijn de gevolgen voor de bestaande verkeersstructuur in beeld gebracht, waarbij is aangegeven op welke wijze de beoogde ingrepen de verkeersveiligheid ter plaatse van het reconstructietracé zullen verbeteren.

PARKEREN

Bij de vaststelling van een bestemmingsplan dient vast te staan dat door de middels het plan voorgenomen ontwikkelingen de parkeerbalans in (de omgeving van) het plangebied niet in onevenredige of bezwaarlijke mate wordt beïnvloed.

In voorliggende situatie is deze vraag niet relevant. Middels voorliggend bestemmingsplan wordt geen nieuwe parkeervraag of nieuw parkeeraanbod gecreëerd. Evenmin voorziet het plangebied in de huidige situatie in een parkeeraanbod. Het aspect 'parkeren' leidt derhalve niet tot randvoorwaarden met betrekking tot de voorgenomen wegreconstructie.

5.10 Economische uitvoerbaarheid

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening rust op de gemeente de verplichting tot het verhaal van kosten die tot de grondexploitatie behoren op basis van een exploitatieplan. De gemeente kan hiervan afzien in bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen, of indien:

- § het kostenverhaal anderszins is verzekerd;
- § het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk is; en
- § het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels aan werken en werkzaamheden met betrekking tot bouwrijp maken, aanleg van nutsvoorzieningen, inrichten van de openbare ruimte en uitvoerbaarheid niet noodzakelijk is.

Voorliggend planvoornemen betreft een initiatief van de gemeente Peel en Maas. De betreffende gronden zijn reeds in bezit van de gemeente of zullen ten behoeve van het planvoornemen worden verworven.

Voor de verwerving van gronden en de aanpassing van de bestaande infrastructuur is ruimte gereserveerd in de gemeentelijke programmabegroting.

Hiermee is het verhaal van de kosten van de grondexploitatie voor het plangebied anderszins verzekerd en is de economische uitvoerbaarheid van het plan verzekerd. Gelet op het vorenstaande kan in het kader van de vaststelling van het bestemmingsplan worden afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan.

6 JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Inleiding

In de voorgaande hoofdstukken van deze toelichting zijn de aan het bestemmingsplan ten grondslag liggende uitgangspunten en randvoorwaarden geschetst. Onderhavig hoofdstuk bevat een nadere toelichting op de planvorm en planstukken.

PLANVORM

De planvorm betreft een bestemmingsplan zoals dit is aangeduid in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Voorliggend bestemmingsplan is erop gericht een basis te bieden voor de beoogde opwaardering van de ontsluitingsstructuur van de kern Koningslust. Het plan bevat derhalve het planologisch-juridisch instrumentarium voor de ontwikkeling van het plangebied. Aangezien de voorgenomen ontwikkeling een sterk projectmatig karakter heeft, kent dit bestemmingsplan een gedetailleerde wijze van bestemmen met een beperkte flexibiliteit. De gedetailleerde bestemmingswijze draagt zorg voor het stellen van de condities waaraan de in het plangebied voorgestane ontwikkelingen moeten voldoen. Daarmee wordt tegemoet gekomen aan de behoefte aan rechtszekerheid van mogelijke belanghebbenden. De in het plan opgenomen flexibiliteitsmogelijkheden dienen als extra waarborgen om het in de toekomst gewenste grondgebruik te kunnen realiseren.

TOELICHTING OP DE PLANSTUKKEN

Het bestemmingsplan 'Opwaardering ontsluiting Koningslust' bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels tezamen vormen het juridisch bindende deel van het plan. Verbeelding en regels dienen te allen tijde in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Het bestemmingsplan is vervat in een dataset met het planidentificatienummer NL.IMRO.1894.BPL0077.

De planverbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, op werkelijke schaal. De analoge versie van de planverbeelding is afgedrukt op schaal 1:1.000. Voor de benaming van de verschillende bestemmingen en de kleuren van de bestemmingen zijn de huidige richtlijnen voor digitalisering en standaardisering van bestemmingsplannen overgenomen.

Voor het gehele plangebied gelden één bestemming en drie dubbelbestemmingen, waarin niet meer voorgeschreven wordt dan voor een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk is. De keuze voor deze regeling is onder meer bepaald door de aard van het gebied, de verwachte en gewenste ontwikkelingen, het beleid dat de gemeente wenst te voeren en de sturingsmogelijkheden die zij daarbij noodzakelijk acht. Voor wat betreft de inhoud van de planregels is aangesloten bij de regels van het recentelijk vastgestelde bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas'.

De planregels en verbeelding zijn, met het oog op de digitale uitwisselbaarheid van bestemmingsplannen die vanaf 1 januari 2010 verplicht is, opgesteld conform de bepalingen van de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVB2012). Uitgangspunt hierbij is, door middel van het hanteren van heldere planregels en een duidelijke verbeelding, te komen tot een zo goed als mogelijk werkbaar en handhaafbaar plan. In de navolgende paragrafen worden de planregels nader toegelicht.

6.2 Inleidende regels

Begrippen (artikel 1):

In de begripsregels worden omschrijvingen gegeven van de in het bestemmingsplan gebruikte begrippen. Deze worden opgenomen om interpretatieverschillen te voorkomen. Alleen die begripsregels worden opgenomen die gebruikt worden in de regels en die tot verwarring kunnen leiden of voor meerdere uitleg vatbaar zijn. Voor sommige begrippen worden in de

SVBP2012 omschrijvingen gegeven. Deze zijn in de begripsbepalingen van voorliggend plan overgenomen.

Wijze van meten (artikel 2):

Om op een eenduidige manier afstanden en oppervlakten te bepalen, wordt in de 'wijze van meten' uitleg gegeven wat onder de diverse begrippen wordt verstaan. Ten aanzien van de wijze van meten op de verbeelding geldt steeds dat het hart van een lijn moet worden aangehouden. Ook voor de 'wijze van meten' worden in de SVBP2012 richtlijnen gegeven, welke in voorliggend plan zijn overgenomen.

6.3 Bestemmingsregels

De gronden gelegen in het plangebied kennen een positieve bestemming. Een positieve bestemming betekent dat het gebruik van de gronden voor de toegekende bestemming direct mogelijk is. De bestemmingsregels zijn als volgt opgebouwd:

§ Bestemmingsomschrijving:

In de bestemmingsomschrijving wordt een omschrijving gegeven van de aan de gronden toegekende functie(s). De hoofdfunctie(s) worden als eerste genoemd. Indien van toepassing, worden ook de aan de hoofdfunctie ondergeschikte functies mogelijk gemaakt. De ondergeschikte functies staan ten dienste van de hoofdfunctie binnen de betreffende bestemming.

§ Bouwregels:

In de bouwregels worden voor alle bouwwerken de van toepassing zijnde bebouwingsregels weergegeven. Hierbij wordt in ieder geval een onderscheid gemaakt tussen de regeling van (hoofd)gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

§ Afwijken van de bouwregels (niet bij alle bestemmingen opgenomen):

Door het verlenen van een omgevingsvergunning bestaat de mogelijkheid af te wijken van de algemeen toegestane bouwregelingen. Binnen de bestemmingsregels wordt aangegeven van welke bouwregels en binnen welke grenzen kan worden afgeweken.

§ Specifieke gebruiksregels:

In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het verboden gronden te gebruiken op een manier die in strijd is met het bestemmingsplan. In specifieke gebruiksregels kunnen bepaalde functies nog expliciet worden genoemd als zijnde verboden gebruik.

§ Afwijken van de gebruiksregels (niet bij alle bestemmingen opgenomen):

Middels een omgevingsvergunning kan van de gebruiksregels in het plan worden afgeweken ten behoeve van een concrete vorm van grondgebruik. Dit mag echter niet leiden tot een feitelijke wijziging van de bestemming. De omgevingsvergunning dient te zien op kleinere, planologisch minder ingrijpende onderwerpen. Functiewijzigingen en grotere, ruimtelijke ingrepen dienen te worden geregeld via een bestemmingsplanherziening.

§ Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden (niet bij alle bestemmingen opgenomen):

Ten einde specifieke belangen te beschermen kan in de bestemmingsregels worden bepaald dat voor de uitvoering van bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden een omgevingsvergunning benodigd is. Een omgevingsvergunning kan verplicht gesteld worden om te voorkomen dat een terrein minder geschikt wordt voor de realisering van de desbetreffende bestemming of ter handhaving en bescherming van bepaalde belangen. De bestemmingsregels geven aan onder welke voorwaarden de omgevingsvergunning kan worden verleend.

§ Wijzigingsbevoegdheid (niet bij alle bestemmingen opgenomen):

Deze bepaling biedt burgemeester en wethouders de mogelijkheid kleinschalige aanpassingen (wijzigingen) die verband hoeden met de betreffende bestemming te doen.

De in het plan opgenomen bestemmingen wordt hierna kort toegelicht:

Bestemming 'Verkeer' (artikel 3)

Deze bestemming (artikel 3) rust op het nieuw aan te leggen fietspad langs de zuidzijde van de Koningstraat. Conform de regels van het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' zijn binnen deze bestemming wegen, voet- en rijwielpaden en bermen, en de hiermee samenhangende voorzieningen toegestaan. Tevens mogen binnen deze bestemming groenvoorzieningen, (openbare) nutsvoorzieningen of waterhuishoudkundige voorzieningen worden aangelegd. Deze doeleindenomschrijving is in artikel 3.1 van de regels van onderhavig bestemmingsplan overgenomen.

Het oprichten van gebouwen is in principe niet toegestaan, met uitzondering van (kleine) gebouwen ten behoeve van het openbaar vervoer en/of nutsvoorzieningen.

Dubbelbestemmingen Waarde - Archeologie 2, 5 en 7 (artikelen 4 tot en met 6)

Ter verwezenlijking van de instandhouding en bescherming van oudheidkundig waardevolle elementen (archeologische (waardevolle) terreinen) wordt gestreefd naar het voor de toekomst behouden van de archeologische waarden in de grond (in situ). Daar waar dit niet mogelijk is als gevolg van noodzakelijke activiteiten binnen het kader van de onderliggende bestemming, zullen binnen archeologisch potentieel waardevolle terreinen, zoals weergegeven op de archeologische beleidsadvieskaart van de gemeente Peel en Maas, voorafgaand aan bouwactiviteiten of grondverzet de archeologische waarden door middel van onderzoek veilig gesteld moeten worden. Dit is vastgelegd in de dubbelbestemmingen Waarde - Archeologie 2, Waarde - Archeologie 5 en Waarde - Archeologie 7. Aan deze bestemmingen zijn ondergrenzen voor archeologisch onderzoek gekoppeld.

6.4 Algemene regels

Anti-dubbeltelregel (artikel 7):

Een anti-dubbeltelregel wordt opgenomen om te voorkomen dat, wanneer volgens een bestemmingsplan bepaalde bouwwerken niet meer dan een bepaald deel van een bouwperceel mogen beslaan, het overgebleven terrein ook nog eens meetelt bij het toestaan van een ander gebouw of bouwwerk, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld. De opgenomen anti-dubbeltelregel is gelijklopend aan de in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) voorgeschreven formulering.

Algemene bouwregels (artikel 8)

Voor het plangebied geldt een aantal algemene bouwregels. De algemene bouwregels zijn opgenomen in een standaardbepaling welke de gemeente Peel en Maas in al haar nieuwe bestemmingsplannen wenst op te nemen. In dit artikel zijn onder andere regels opgenomen met betrekking tot ondergronds bouwen. Ook staan hierin regels opgenomen ten aanzien van ondergeschikte bouwdelen.

Algemene gebruiksregels (artikel 9):

Deze bepaling is een rechtstreekse uitwerking van het in artikel 7.2 van de Wet ruimtelijke ordening opgenomen verbod gronden of bouwwerken te laten gebruiken in strijd met het bestemmingsplan.

Algemene aanduidingsregels (artikel 10)

In het bestemmingsplan 'Buitengebied Peel en Maas' is aan het plangebied van onderhavig bestemmingsplan een tweetal gebiedsaanduidingen toegekend, te weten de aanduidingen 'reconstructiewetzone - verwevingsgebied' en 'wro zone - wijzigingsgebied 3 db'. Deze aanduidingen zijn in voorliggend bestemmingsplan overgenomen.

De aanduiding 'reconstructiewetzone - verwevingsgebied' komt voor uit de Reconstructiewet en het Reconstructieplan. Een verwevingsgebied is een gebied dat is gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur. In deze gebieden is uitbreiding van intensieve veehouderijen mogelijk, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzet.

Uit de toelichting van het vigerende bestemmingsplan blijkt verder dat de aanduiding wro zone - wijzigingsgebied 3 db' een gebiedstypologie uit de structuurvisie Buitengebied betreft, te weten 'beekdalen / rivierdal'. In dit gebied is voor wat betreft toekomstige ontwikkelingen sprake van ruime toelating van grondgebonden landbouwkundige functies, die een bijdrage leveren aan het behoud en de versterking van de landschappelijke openheid en de actuele en potentiële natuurwaarden (voornamelijk rundveehouderij). Waar mogelijk wordt extensief beheer van graslanden gestimuleerd (o.a. via Agrarisch Natuurbeheer en Koopmansgelden), evenals natuur- en landschapsonwikkeling. Nieuwe economische dragers zijn in kleinschalige vorm toelaatbaar aan de randen van dit gebied.

Algemene afwijkingsregels (artikel 11):

In deze bepaling wordt aan het bevoegd gezag de bevoegdheid gegeven om af te wijken van bepaalde, in het bestemmingsplan geregelde, onderwerpen. Hierbij gaat het om afwijkingsregels die gelden voor alle bestemmingen in het plan. Aangegeven wordt van welke regel in welke gevallen kan worden afgeweken.

Algemene wijzigingsregels (artikel 12):

In deze bepaling wordt aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid gegeven om het bestemmingsplan op ondergeschikte punten te wijzigen. De voorwaarden, die bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid in acht moeten worden genomen, zijn daarbij aangegeven.

Overige regels (artikel 13):

Dit artikel bevat een bepaling omtrent de verhouding tussen de regels van voorliggend inpassingsplan, en overige wettelijke bepalingen.

6.5 Overgangs- en slotregels

Overgangsrecht (artikel 14):

Bouwwerken welke op het moment van tervisielegging van het plan bestaan (of waarvoor een bouwvergunning is aangevraagd), mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bebouwingsregels. Het gebruik van de grond en opstallen, dat afwijkt van de planregels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag gehandhaafd blijven.

Slotregel (artikel 15):

Dit artikel geeft de titel van de planregels aan.

7 PROCEDURE EN VOOROVERLEG

7.1 Procedure

Voordat de wettelijke procedure ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan (zoals omschreven in hoofdstuk 3 van de Wet ruimtelijke ordening) kan worden gevolgd, wordt het voorontwerp bestemmingsplan eerst aan diverse instanties toegezonden ten behoeve van overleg ex artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Deze bepaling schrijft voor dat het bestuursorgaan (i.c. burgemeester en wethouders van de gemeente Peel en Maas) dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan daarbij overleg pleegt met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

Na de overlegronde wordt de vaststellingsprocedure zoals omschreven in art. 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening opgestart. Deze procedure kan als volgt worden samengevat: de procedure start met een openbare kennisgeving van het ontwerp-bestemmingsplan, waarna het ontwerp-bestemmingsplan wordt gepubliceerd en gedurende een termijn van 6 weken door één ieder zienswijzen over het ontwerp-bestemmingsplan kunnen worden ingebracht. Na de termijn van de terinzagelegging dient de gemeenteraad binnen 12 weken te beslissen omtrent de vaststelling van het plan. Na de publicatie van het vastgestelde bestemmingsplan hebben belanghebbenden 6 weken de tijd om tegen het plan in beroep te gaan bij de Raad van State. Het bestemmingsplan treedt de dag na afloop van de beroepstermijn in werking, tenzij om een voorlopige voorziening is verzocht. In dat geval treedt het bestemmingsplan in werking nadat op dit verzoek is beslist en het bestemmingsplan niet is geschorst.

7.2 Overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening

Ingevolge artikel 3.1.1. dient een bestuursorgaan dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan daarbij overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor ruimtelijke ordening. In onderstaand overzicht worden de reacties naar aanleiding van het bestuurlijk vooroverleg weergegeven.

§ Provincie Limburg
De afdeling Ruimtelijke Ontwikkeling
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen. De Provincie wijst in verband met de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan op het belang van het aanvullend natuurwaardenonderzoek.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen. Bij de verdere (civieltechnische) planuitwerking worden de resultaten van het aanvullend natuurwaardenonderzoek betrokken.

§ Waterschap Peel en Maasvallei
Postbus 3390
5902 RJ VENLO

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen.

- § Rijkswaterstaat Dienst Limburg
Postbus 25
6200 MA MAASTRICHT

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen.

- § Veiligheidsregio Limburg-Noord Postbus 25
Postbus 11
5900 AA VENLO

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen.

- § NV Nederlandse Gasunie
Postbus 19
9700 MA Groningen

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen.

- § Tennet TSO
Postbus 718
6800 AS Arnhem

Reactie

De beoordeling van het plan heeft geen reden gegeven tot het maken van opmerkingen.

Wijze van verwerken van de reactie

De reactie wordt voor kennisgeving aangenomen.

7.3 Tervisielegging en naar voren brengen zienswijzen ex art. 3.8 Wet Ruimtelijke ordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht

Het ontwerpbestemmingsplan 'Opwaardering ontsluiting Koningslust' heeft van donderdag 5 september 2013 tot en met woensdag 16 oktober 2013 voor een ieder ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn zijn geen zienswijzen tegen het ontwerp bestemmingsplan ingediend.